

תשורה

משמחת הנישואין של
שלמה זלמן וחנה ליבא שיחיו ברוין
י"ב אלול ה'תשפ"ב

נסדר ונערך ע"י ד.ש.

dsteshura@gmail.com

פתח דבר

לזכרון טוב, ליום כלולת צאצאינו החתן התמים' מ' שלמה זלמן שי' עם ב"ג הכלה המהוללה מ' חנה ליבא תי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק - מיוסד על ההנהגה בעת שמחת הנישואין של כ"ק אדמו"ר שליט"א - בתשורה המוסגרת בזה.

*

התשורה כוללת:

א) שער המשפחה - מכתבים לשמחות משפחת החתן; ב) שער כתבי יד קודש - עשרים וחמש צילומי כתי"ק בענינים שונים; ג) שער המכתבים - לסב החתן הרחשד"ב שי' ליפסקער ולאביו הרה"ח ר' יעקב ליפסקער ע"ה; ד) שער היחידויות - לסב החתן הרחשד"ב שי' ליפסקער; ה) שער הגהות - על (א) שיחת ח"י אלול תשי"ז, (ב) ב' כתבות מ"בטאון חב"ד"; ו) שער היומנים - קטעי יומן משנת תשמ"א שנת הקהל; ז) שער התמונות.

*

בהזדמנות זו ברצוננו להודות לכל אלו שנהגו בנו יד נדיבה, ופתחו את אוצרותיהם להרוות צמאון אנ"ש והתמימים. ובראשם: זקננו הרה"ת ר' חיים שלום דובער שי' ליפסקער, ומערכת "רבי-דריוו".

יצוין שרוב החומר בתשורה זו מתפרסם בזה לראשונה.

*

ויהי רצון, שתכף ומיד "ישמע . . קול ששון וקול שמחה" האמתי, כאשר "נזכה זעהן זיך מיטן רבי'ן", בהתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א, תיכף ומיד ממשי!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משפחת חסיד

משפחת ברין

י"ב אלול ה'תשפ"ב

מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א

ברוקלין, נ.י.

מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א לחתונת זקני החתן

ליפסקר - ברזקלין
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

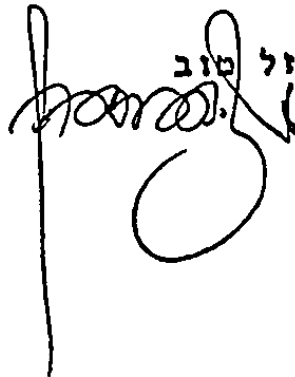
ב"ה, בדר"ה חסוז חשכ"ז
ברזקלין, נ. י.

האברך חו"ה אי"א נו"נ וכו'
מה' היים שלום דובער שי'
וב"ג הי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה סקביעזח זמן
חחונתם ליום יא' חסוז חבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת
מזל טוב מזל טוב ושחתי' בשעה טובה
ומוצלחת ויבנו בית בישראל בנין עדי
עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם
סאָריכ במאור שבתורה זוהי הורה
החמידות.

בברכה מזל טוב
מזל טוב

מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א ללידת אם החתן

ליפסקר - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ח' דחנוכה תשל"ד
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' חיים שלום דובער שי'

שלום וברכה!

במענה על הודעתו אשר נולדה להם בת
למזל טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיגדלה ביחד עם זוג'
תי' לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

-ידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, אשר
מנהגנו הוא לאמר גם בלידה בת לתורה ולחופה
ולמעשים טובים, ע"פ מרז"ל (ברכות יז' א) נשים
במאי זכין באקרוי' כו' באחנוי' כו' ונסרין
כו'.

בברכת מזל טוב

מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א לבת מצוה של אם החתן

ליפסקר -

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, ו' דחנוכה תשמ"ו
ברוקלין, נ. י.

יהודית תי

ברכה ושלוש!

במענה למכתבה, בו כותבת אשר הגיעה לגיל
שנים עשרה שנה, היא עונת בת מצוה,

הנה יהי רצון שתקבל עליך עול מלכות שמים
ועול מצות בלבב שלם, והשם יתברך יצליחך בלימודך
ובהנהגה ותגדלי להיות ראוי לשם בת חב"ד, מתאימה
לרצון נשיאינו הקדושים זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע,

ותשפיע גם על החבירות תי שלך בזה, בדבור
ועוד יותר - על ידי היותך דוגמא חי של בת ישראל
המחונכת בדרכי החסידות.

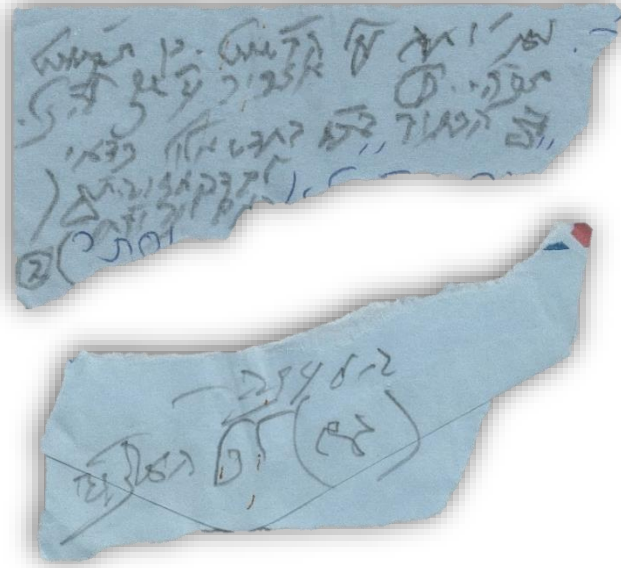
וזה יביא לך אושר רוחני וגשמי.

בברכה

כתבי יד קודש

א

אלול - בדיקת המזוזות והתפלין באם לא נבדקו ב"ב חודש

נת' ות"ח על הבשו"ט. כן תבש"ט תכה"י. (1)

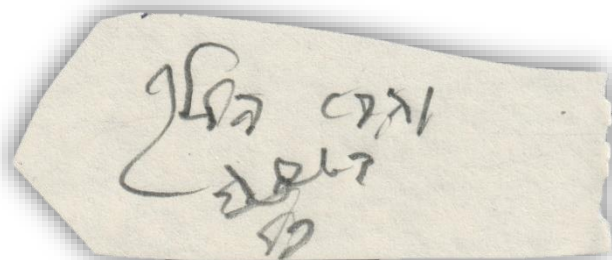
אזכיר עה"צ להנ"ל.

ע"פ הכתוב בכ"מ בחדש אלול כדאי לבדהמזוזהת"פ (באם לנביב"ח) (2)

המענה - (גם) לכל המצו"ב

ב

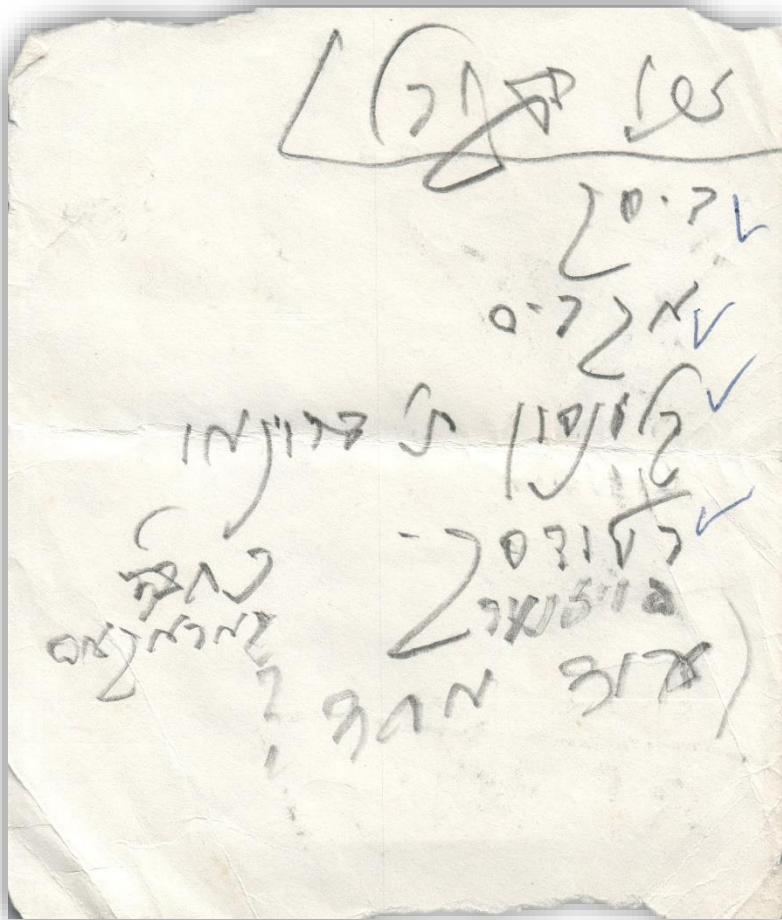
אלול - המלך בשדה

והרי המלך בשדה כו'

ג

זוכים בגורל לנסיעה לחצרות קדשנו מרחבי תבל

זכו בגורל

ביסק

אקרים

קלמנסון ת' ברוינאו

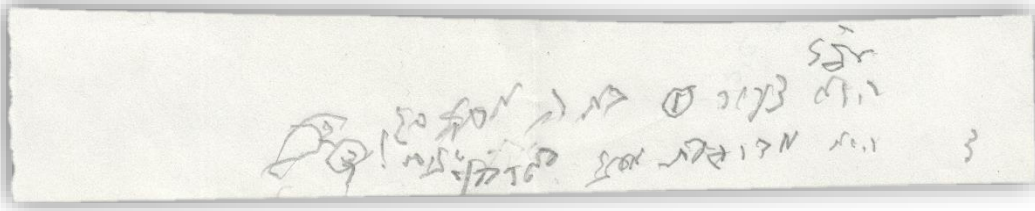
רטובסקי כחב"ד

פויזנער קאראקאם

(עוד אחד ?)

ד

שידוכין - פער גילים

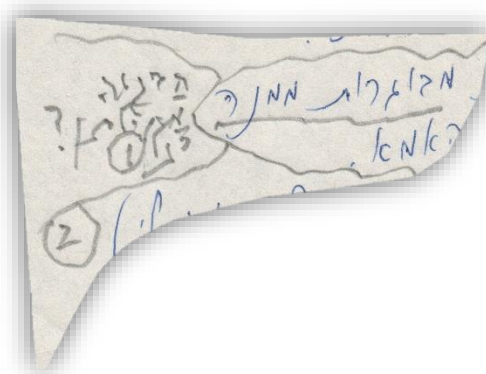
עפ"ז הוא צעיר (1)

במה מתעסק (2)

היא מבוגרת ממנו בארבע שנים! (3)

ה

שידוכין - מחילת האחיות המבוגרות

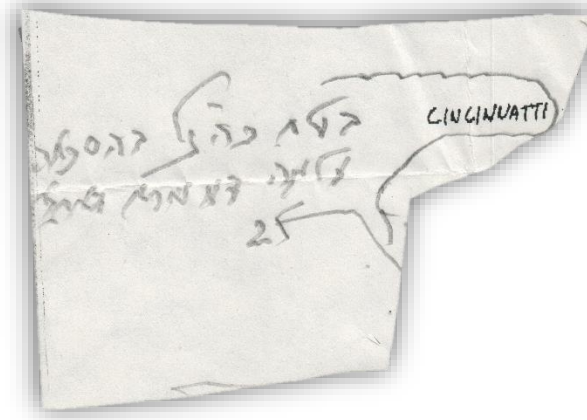
כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן קו תחת התיבות "מבוגרות ממנה", וכתב:

הבקשה מחילתן?

כנ"ל (1) (2)

ז

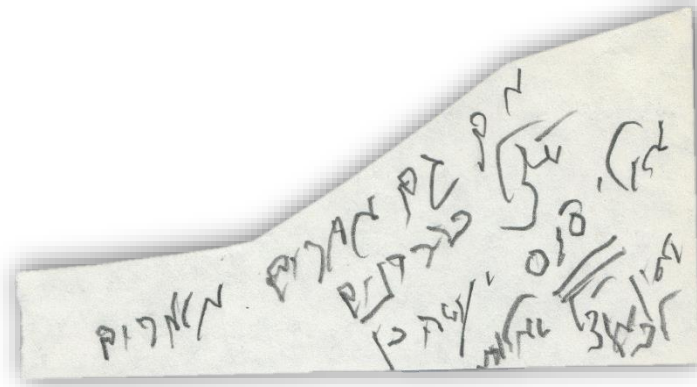
הסכמה מלאה דמארא דאתרא

בטח כהנ"ל בהסכמה מלאה דמארא דאתרא [CINCINNATI] 2

ח

צריך-להיות כהרבנים

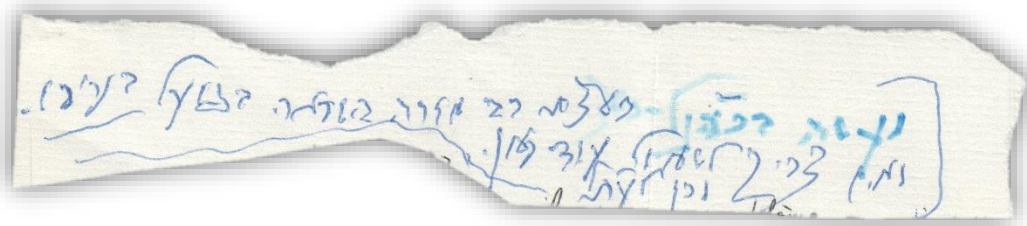
אם גם אחרים אומרים שצ"ל כהרבנים

אולי סו"ם יעשה כן

ואין צ"ל שאלות לכאן

ט

רב מורה הוראה בפועל בעירו

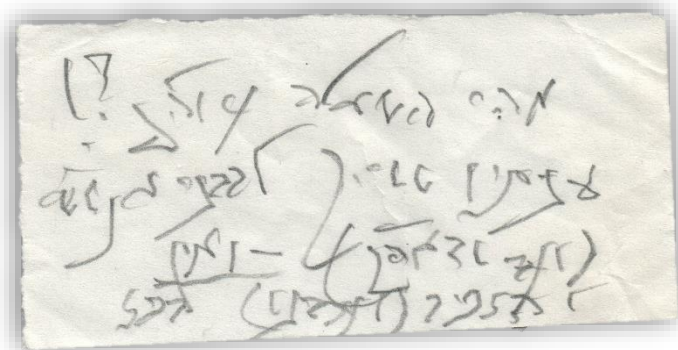
יעשה בכהנ"ל - כעצת רב מורה הוראה בפועל בעירו.

ואין צריך לשאול עוד כאן.

וכן לעת"ל

,

שייך לרבני אנ"ש שי' (ועד שבארץ-הקודש)

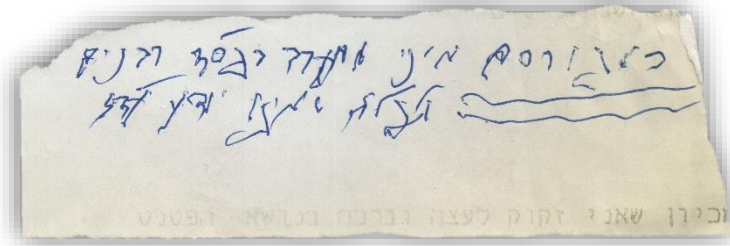

מהי השאלה עוה"פ?!?

עניתו ששייך לרבני אנש"י (ועד שבאה"ק) - ואין להזכיר (לערבני) בכ"ז

יא

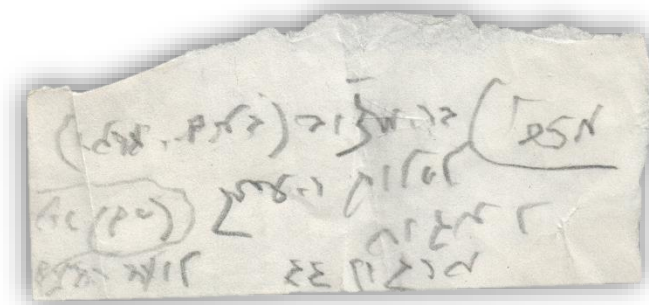
פסק-דין רבנים

במפורסם איני מתערב בפס"ד רבנים ולפלא שאינו יודע עד"ז

יב

העתק - לאגו"ח, לארגון הגג, ולועד הרבנים

מזכ'

בהמצו"ב (באם . . מראש)

לשלוח העתק

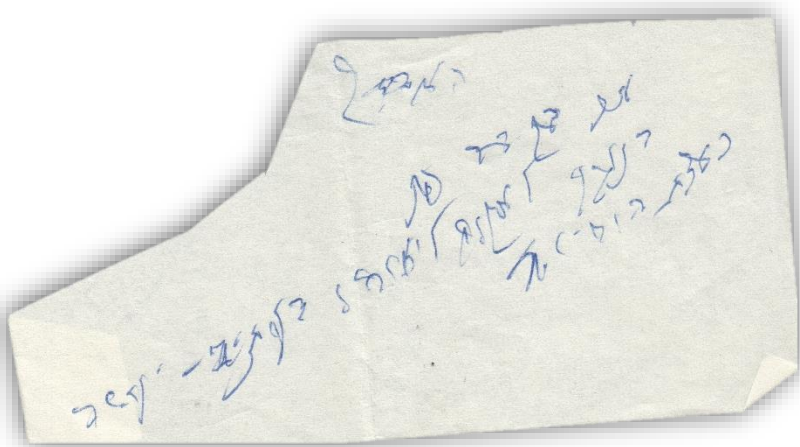
ל אגוה

ארגון גג

לועד הרבנים (שם) שי'

יג

מקום הלימוד - כעצת ההורים

האברך

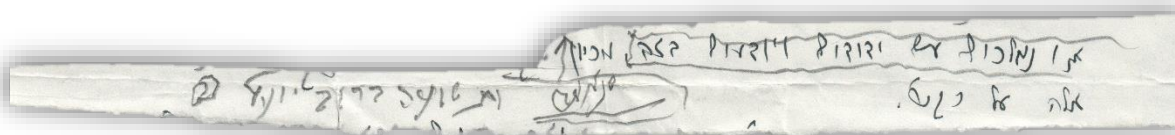
מכ בק בר פנ

בנוגע למקום לימודו בעתיד - יעשה כעצת הוריו שי'

הוראות לנוסח מכתב אל בחור מסויים. כ"ק אדמו"ר שליט"א מורה לציין את התואר "האברך" (כרגיל במכתבים לבחורים); לציין אשר "מכ[תב] בק[שת] בר[כה] פ[נ]" נתקבל; ולהוסיף את הפיסקא דלעיל.

יד

מכיון שנאמר ותשועה ברוב יועץ

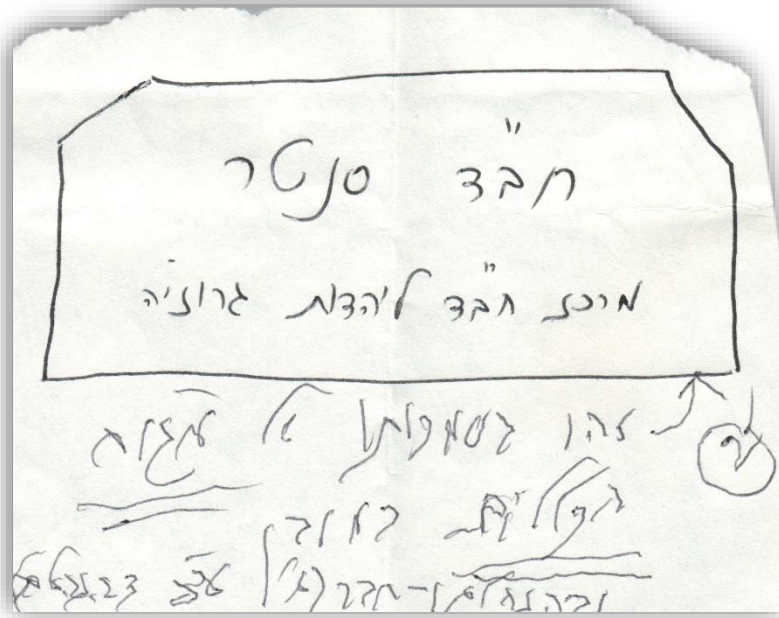
על מה שכתבו "אנו נמלכים עם ידידים ויודעים בזה מכיון . . ." -

כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן בעיגול את התיבות "אנו נמלכים עם ידידים ויודעים בזה", וכתב:

[מכיון] שנאמר ותשועה ברוב יועץ (2)

טו

בסמכותו של אגו"ח הכללית כמובן

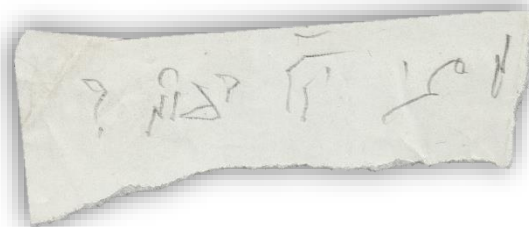
כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן בחץ את התיבות "חב"ד סנטר מרכז חב"ד ליהדות גרוזיה", וכתב:

(2) זהו בסמכותו של אגו"ח הכללית כמובן

ובהנהלתו - חבר (א' עכ"פ דהנהלת)

טז

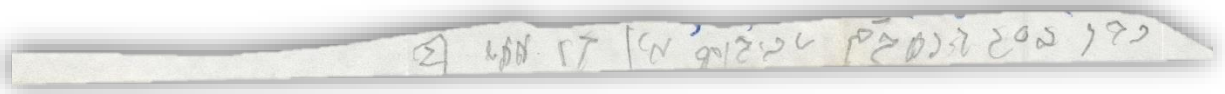
הוצאה-לאור בפועל-ממש

מתי יז"ל בפו"מ?

יז

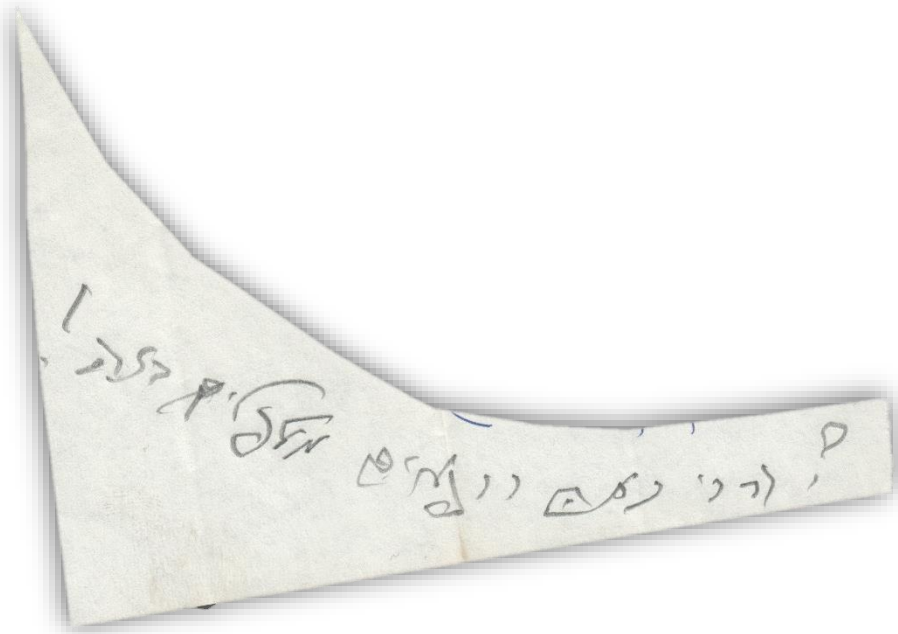
כישוף אין בו ממש

כבר פסק הרמב"ם שכישוף אין בו ממש (2)

חי

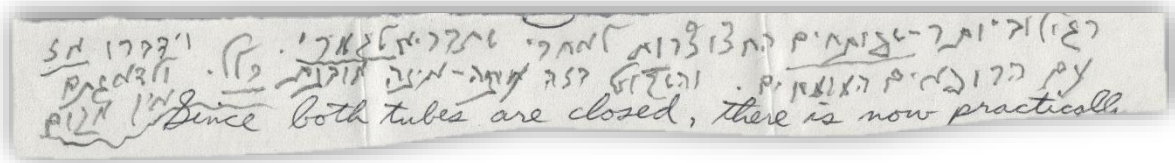
כמה רופאים מטפלים

? הרי כמה רופאים מטפלים בזה!

יט

ולדאגתם אין מקום

רגיל וביותר - שפותחים החצוצרות לאחרי שתבריא לגמרי.

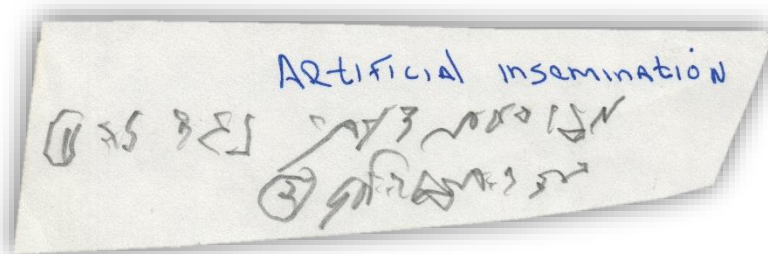
וידברו אז עם הרופאים המומחים.

והשקו"ט בזה עתה - אינה מובנת כלל.

ולדאגתם אין מקום

כ

מפורסמת דעתי

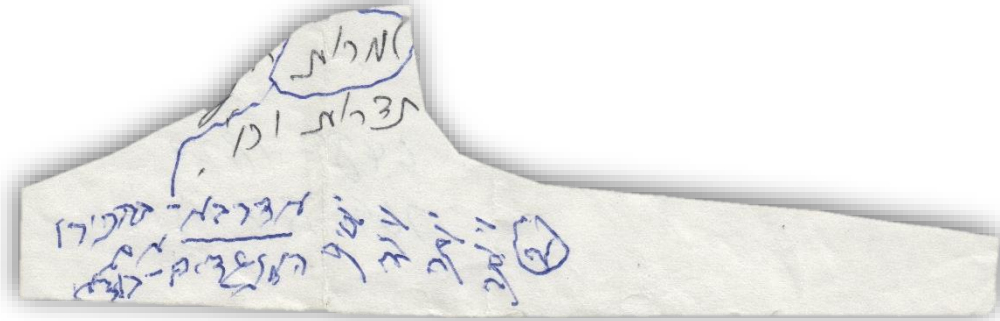
על התיבות "Artificial Insemination" (הפרי" מלאכותית), כתב:

מפורסמת דעתי נגד זה (1)

בדהתפוחמ"ז (2)

כא

הוספה בהתאם להכירות עם המנגדים

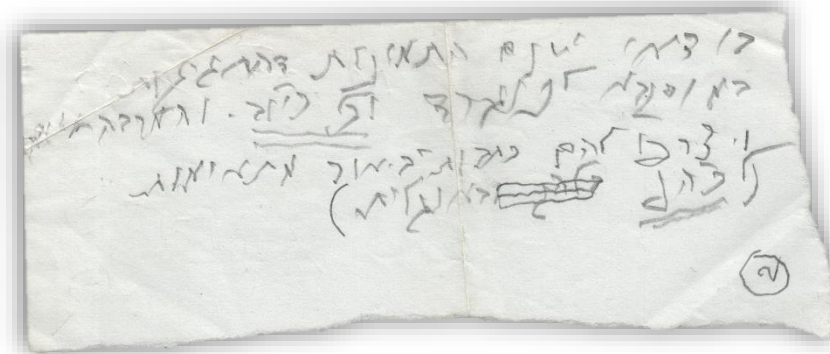

כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן בעיגול תיבת "למרות", וכתב:

אדרבא - בהכירו את המנגדים - בודאי יוסיף עוד יותר ויותר (2)

כב

פרסום תמונות מהחגיגות במוסקבא ולנינגרד וכיו"ב

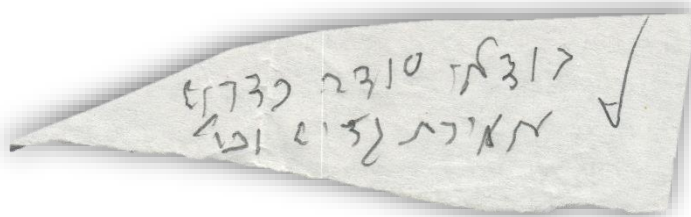

בודאי ישנם התמונות דהחגיגות במוסקבא לנינגרד וכל כיו"ב. והמרבח - משובח

ויצרפו להם כתבות-ביאור מתאימות (לכה"פ בלחך ובאנגלית) (2)

כג

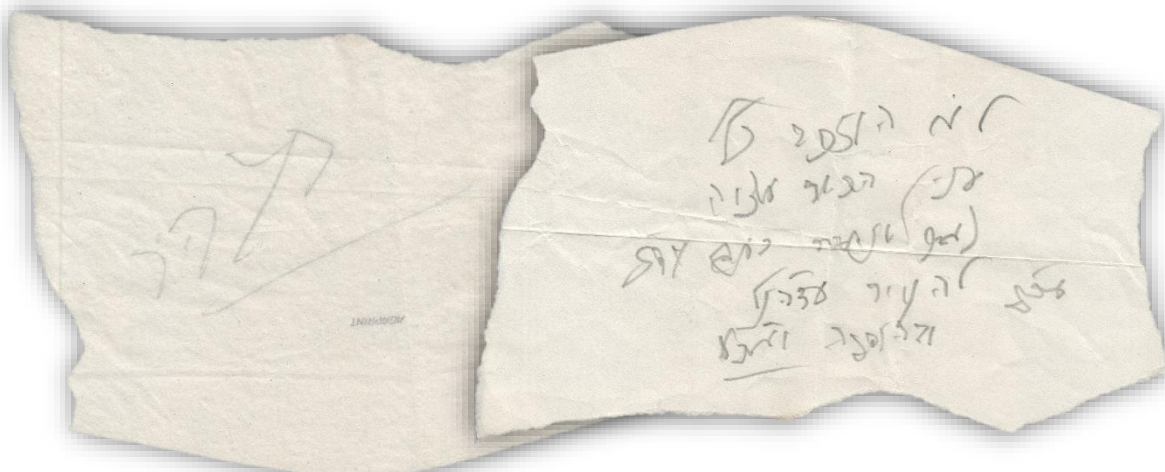
סידור אמירת קדיש

בודאי סודר כדרוש אמירת קדיש וכו'

כד

ענין "הכשר מצוה" שדובר באחת השיחות

לא הזכר כלל ענין הכשר מצוה

(אף שנדבר כמה עד"ז

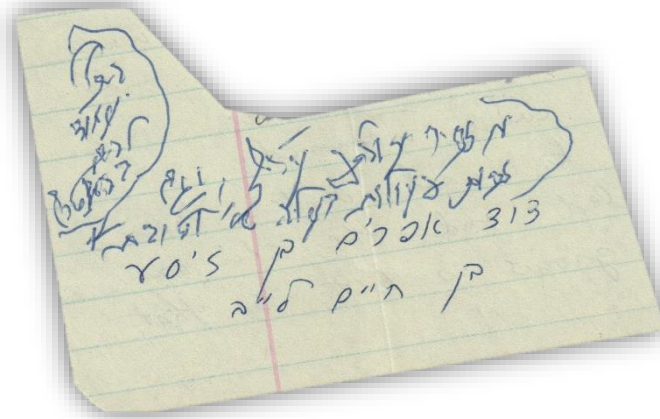
עכ"פ להעיר עדהנ"ל

ובהוספה ואכ"מ

מהיר

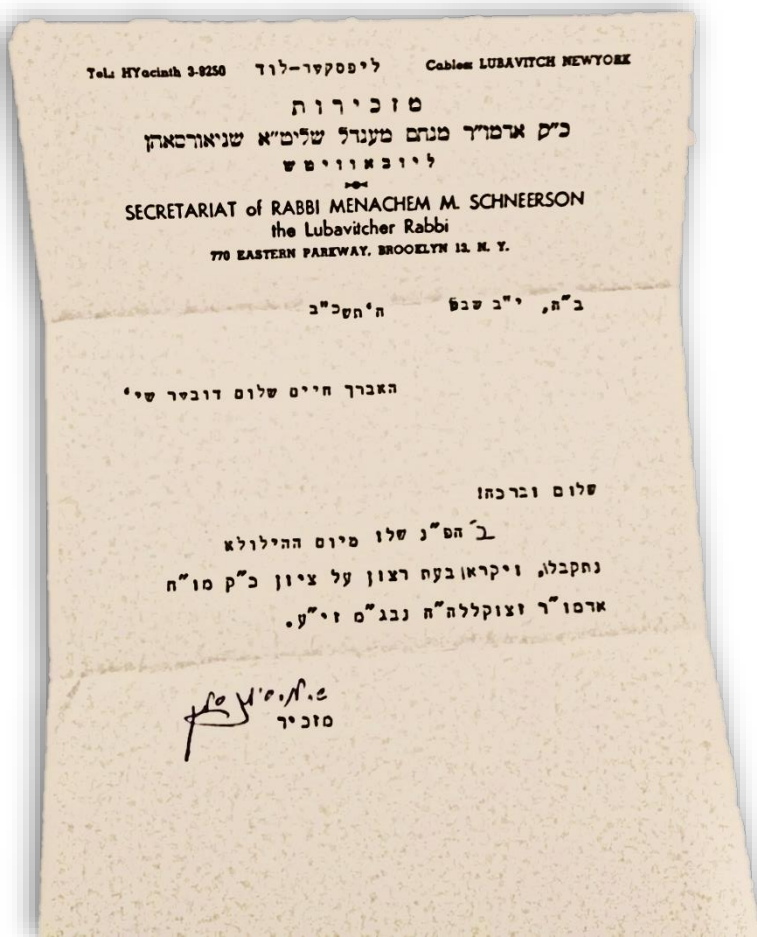
כה

זכות פעולות בעלה לטובת הכלל

אזכיר עוה"פ עה"צ, וגם זכות פעולות בעלה שיי' לטובת הכלל יעמוד להם בהמצטרך

מכתבים לסב החתן הרחשד"ב שי' ליפסקער

ב' הפ"נ שלו מיום ההילולא נתקבלו, ויקראו בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר
וצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

תלמידים השלוחים

Tel. HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות
כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן
ליו באוויטש
SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi
770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, כ"ז שבט חשכ"ב
ברוקלין

האברך שלום דובער שי'

שלום וברכה!

מאשרים בזה קבלה רשימה

המעמד מחדש שבט חשכ"ב.

בברכה כמ"ס

מ.מ.ש.נ.
מזכיר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

Returned to:

שלום דובער ליססקער
ישיבת חומכי הסימים
ה.ד. 46
ל 17

ISRAEL

ליפסקער-לוד
Tel. HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות
כ"ס ארמו"ז מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן
ליובאוויטש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi
770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ח, ב' אד"ש השכ"ב
ברוקלין

האברך שלום דובקר שי'
שלום וברכה!

מאשרים בזה קבלה הרשימה של
מקמד מחודש אדר"ר השכ"ב.

בברכה כמ"ס
מזכיר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

שלום דובקר ליפסקער
ח.ד. 46
ישיבת חוסכי המימים
ל 17

AIR MAIL Israel

BRONX, N.Y.
MID O
8-PM
'62

US
AIR MAIL

ליפסקער-לוד
ABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ. י.

ב"ה, ו' אדר"ש השכ"ב
ברוקלין

האברך חיים שלום דובער שי'

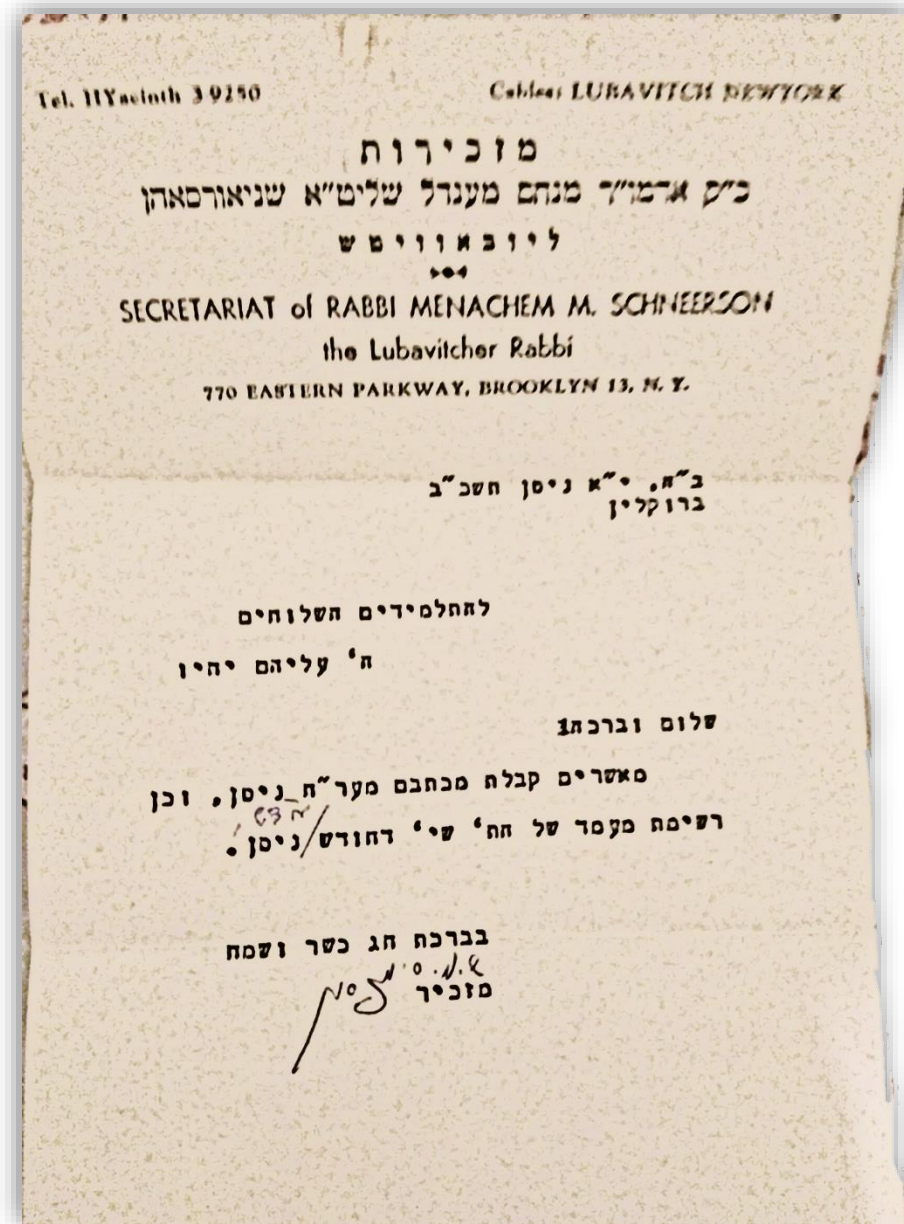
שלום וברכה!

במענה על הודעתו אודות יום הולדת
שלום,

בודאי ינהג במנהג אנ"ש בזמן האחרון
ביום ההולדת. ויה"ר מהשי"ת שחיי' שנת הצלחה אצלו
בליסוד החזרה וקיום המצות בהידור.

בברכה לחלמוד חזרה ביראה שמים
ולהצלחה רבה במילוי השליחות
Menachem Schneerson
להענין שכוחבו - נכון שיוסיף בקיאוח בהל
פליין.

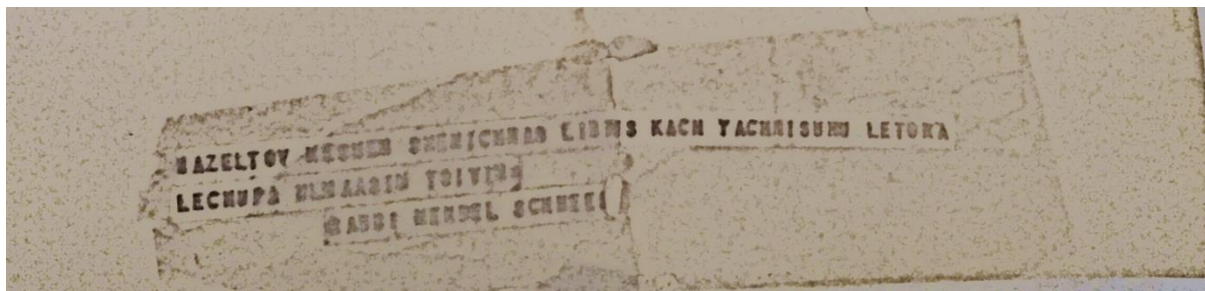

וכן רשימת מעמד של הת' שי' דחודש אד"ש, ניסן.

מכתבים לאבי זקנו של החתן
הרה"ח ר' יעקב ליפסקער ע"ה

מברק מאלול תש"י

MAZELTOV KESHEM SHENICHNAS LIBRIS KACH
YACHNISUHU LETORA LECHUPA ULMAASIM TOIVIM

/Signature/

מזל טוב כשם שנכנס לברית כך יכניסוהו לתורה לחופה ולמעשים טובים

/מקום החתימה/

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

מנחם מענדל שניאורסאהן

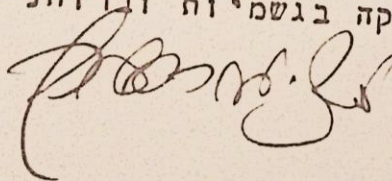
Office Address:
Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYecinth 3-9250

בייה, שלהי אלול חיש"א
ברוקלין, נ.י.

הח"ה אי"א נו"נ וכו'
מהו"ר יעקב ש"י

שלום וברכה!
לקראת השנה החדשה, הפאה עלינו
ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברכתי לו ולב"ב שיחיו, ברכת כתיבה וחתימה
טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות
גם יחד.

בברכה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

מִנְחֵם שְׁנַיִר אורטאון

Office Address:

Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

ב"ה, ס"ו כסלו ח"י י"ב
ברוקלין.

החיה אי"א נוי"נ וכו'
מוח"ר יעקב ש"י

שלום וברכה!
במענה על הודעתו אשר נולד לו
בן למזל טוב, הנני בזה להביע ברכתי ברכה מזל
טוב ויזכו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו
ע"ה בשעה טובה ומוצלחת ויגדלו ביחד עם זוגתו
ה"י לתורה לחופה ולמעשים טובים סחוך מנוחה
הנפש ומנוחת הגוף.

בברכה מזל טוב
א. ש. רובין

ויגדלו ביחד עם זוגתו ת"י

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON מנחם מענדל שניאורסאהן

Office Address:
Lubevitch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

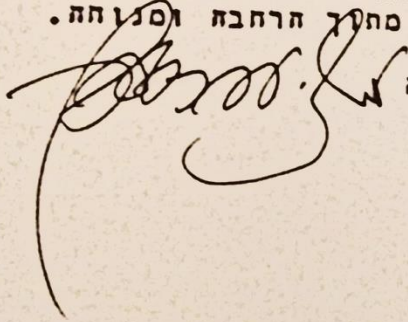
HYacinth 3-9250

בייה, כ"ה ניסן חשי"ב
ברוקלין.

הח"ח אי"א נוי"נ וכו'
סוה"ר יעקב שי"

שלום וברכה!
שמחתי להבשורה אשר הנחות לבנו
צבי הירש שי" עבר כשורה, ויה"ר מהשי"ח אשר
יחפא בקרוב וישוב לאיחנו ולביתו ויגדלוהו
הוא וזוגתו שיחיו עם שאר ילדיהם שיחיו לחורה
ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה ומנוחה.

בברכה

RABBI MENACHEM M. SCHNEPPSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
HYacknith 9 9250

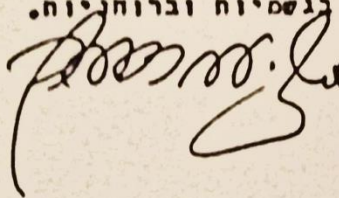
מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ.י.

ב"ח, שליח אלול, ח' חשי"ב.
ברוקלין, נ.י.

החיה אייא נויגן וכו'
מוה"ר יעקב ש"י

שלום וברכה

לקראת השנה החדשה, הבאת עלינו
ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברכתי לו ולב"ב שיחיו, ברכה כחיבה וחתימת
טובה לשנה טובה ומחוקת בגשמיות וברוחניות.

בברכה

ליסטרא - היסטאן

מנו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ.י.

ב"ה, שלהי אלול, ה'תשי"ג.
ברוקלין, נ.י.

החיה אי"א נוי"ם זכו'
מו"ה יעקב שי'

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו
ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברכתי לו ולב"ב שיחיו, ברכה כחיבה וחתימה
טובה לשנה טובה ומחוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכת *אליהו הנביא*
אליהו הנביא

ליפסקר-ה-סטאן

בברכת הצלחה ופרנסה חי"ק

לימסקער - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYadnth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ח, ימי הסליחות, ה'תשפ"ב
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"מ וכו'
מו"ה יעקב שי

שלום וברכה:

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה לחביע ברכתי
לו ולכל אשר לו, ברכה כחיבה וחתימה טובה
לשנה טובה וסתוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה
מנחם מענדל שניאורסאהן

בברכה לפרנסה חי"ק

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

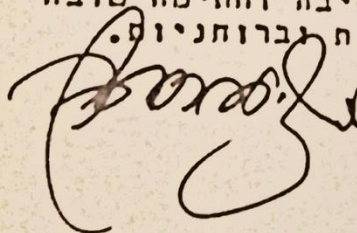
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'חשט"ו
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ זכו'
מו"ה יעקב שי'

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי
לו ולכל אשר לו, ברכה כחיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומחוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ז' תמוז חשט"ז
ברוקלין

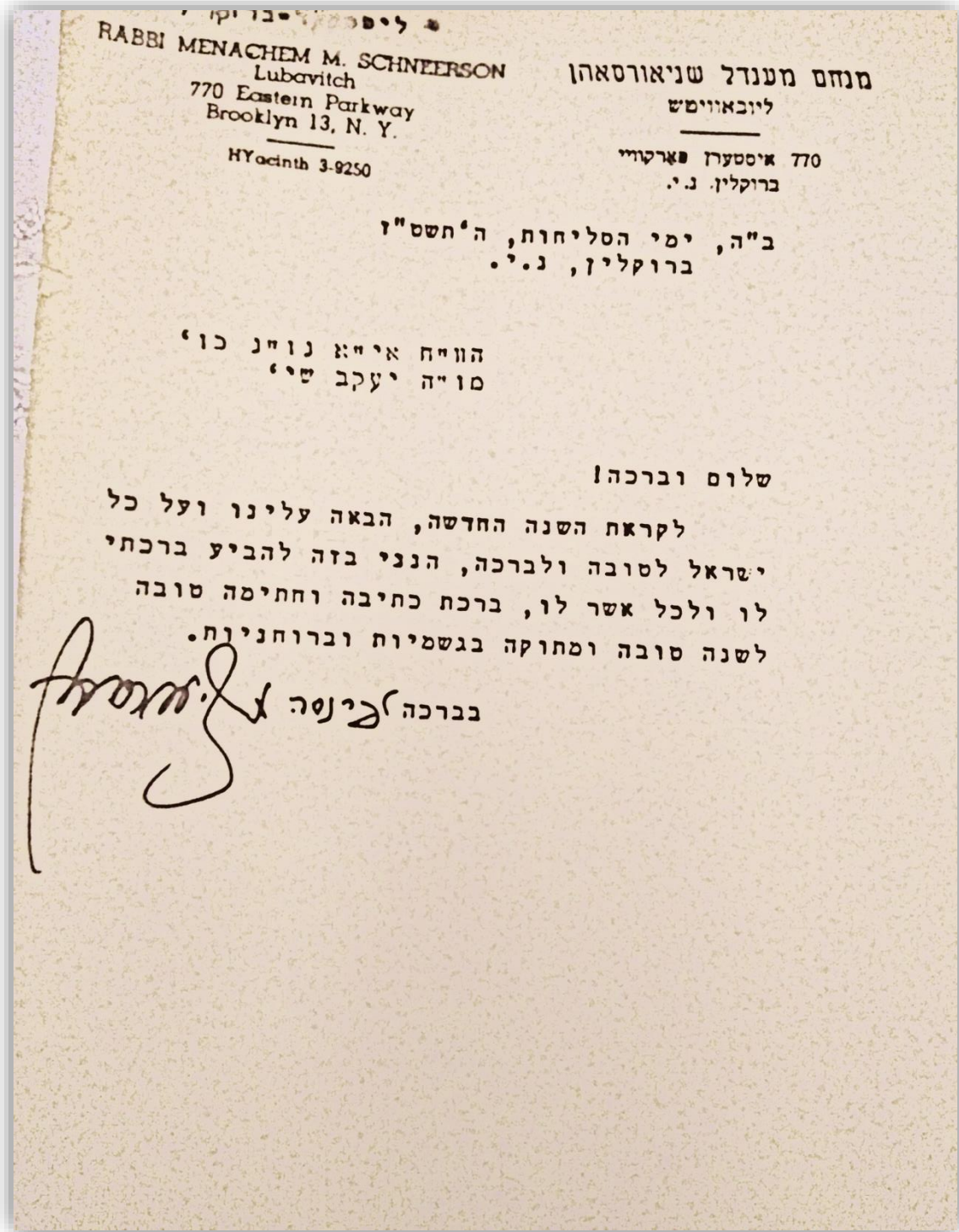
הח"ח אי"א נו"נ וכו'
סו"ה יעקב שי'

שלום וברכה!

לקראת חגיגת הקשו"ת של בחז סרח
חי' צבי' חחי' עם ב"ג האברך הח"ח אי"א נו"נ וכו'
סו"ה גרשון דובער שי' בשעה טובה ומוצלחת,

הנה יה"ר מהשי"ת שיהיו בשעה טובה
ומוצלחת, ולבנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוצאים במאור שבתורה זוהי תורה החסידות,
והוא וזוגתו חחי' ירוח מהם ומשאר יו"ח שיחיו רוב
נחת חסידותי.

בברכה מזל טוב
Menachem Schneerson

בברכה לפרנסה חי"ק

ליסקער-ברוקלין
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, כ"ד טבת חשי"ז
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
סוה' יעקב שי'

שלום וברכה!
במענה על הודעתו סכניסחו ימים
אלו לרירה חרשה,

הנה יה"ר מהשי"ח שיהי' כשנה
מקום ששנה מזל לטובה ולברכה בגשמיזח וברוחניזח

בברכה לפרנסה בהרחבה
[Handwritten signature]

בברכה לפרנסה בהרחבה חי"ק

ליססקר-ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3 9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

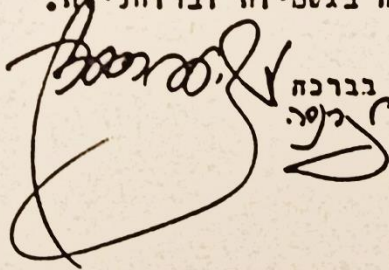
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

בי"ח, ימי הסליחות, היחסיין
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נו"נ וכו'
סוד יעקב שי

שלום וברכה

לקראת השנה החדשה, חבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי
לו ולכל אשר לו, ברכה כחיבה וחתימה טובה
לשנה טובה וסחוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה
בנשי

בברכה לפרנסה חי"ק

ליפסקער-ברוקלין
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

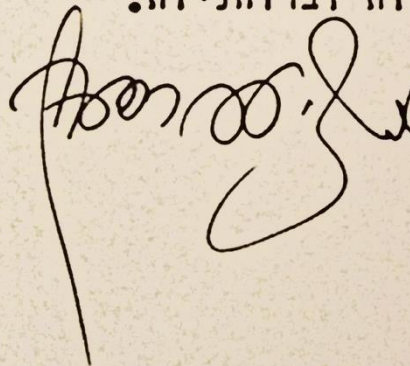
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תש"ח
ברוקלין, נ. י.

הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ כו'
סו"ה יעקב שי'

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי
לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומחוקה בגשמיים וברוחניות.

בברכה

קער-ברוקלין
RABBI MENACHEM
Lub
770 East
Brooklyn

JHNEERSON

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

HY 9250

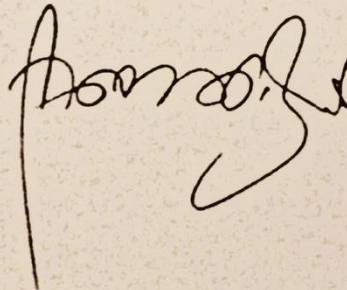
770 איסטען בארקלי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשי"ט
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה יעקב שי

שלום וברכה!

לקראת הזנה החרשה, הבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי
לו ולפל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומחוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה

יחידות סב החתן הרחשד"ב שי' ליפסקער

[לפני ח"י אדר תשי"ג]

ב"ה, י"ד טבת תשכ"ב באה"ק תובב"א¹.

בשנת תשי"ג אחי נכנס לבר מצוה ונכנסו ג"כ הוריי, ואני בשביל יום הולדת.

בתוך הדברים שאל: וואס לערנסטו?

אני: חזקת הבתים.

שאל: וואס איז דער חילוק פון בית השלחין און בית הבעל?

[ע"כ נמצא ברשימתו].

.

[לפני ח"י אדר, תשט"ז או תשי"ז]

בשנת תשט"ב או תשט"ז (למדתי אז כבעדפארד) נכנסתי עם אבי שי'. בין הדברים הי':

שאל: קענסט עפעס תניא אויף אויסווייניק?

אני: [?] פרקים [?]

שאל: וועלכע, די ערשטע און די צווייטע?

אני: ניין. די ערשטע און די פערטע.

שאל: וואס עפעס די פערטע?

אני: די ערשטע – אזוי, און די פערטע – האב איך געדארפט אויס'חזר'ן די פערטע און די פינפטע האב

[איך] אויסגע'חזר'ט די פערטע.

שאל: פארוואס האסטו געדארפט?

אני: ווייל ר' לייס האט מיר געהייסן.

שאל: פארוואס האט ער געהייסן?

אני נתביישתי להגיד, וענה אבי: ער האט עם גע'קנס'נט.

(1) היחידויות דלהלן חורף תשט"ז-תשי"ז ומוצאי שבת בראשית תשכ"א נכתבו ג"כ ברשימה זו שכתבה בשנת תשכ"ב.

אמר: וועסטו זען ביז'ן יום הולדת וויסן דעם פערטן, און אויב דו וועסט קענען – אויך דעם פיניפטן.
ע"כ.

ז' אדר תשח"י

כ"ק אדמו"ר שליט"א ב"ה.

הנני להודיע לכ"ק אדמו"ר שליט"א שביום ח"י אדר יתמלאו לי ט"ז שנה ואבקש את ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

חתימה

וועסט בעטן מ'זאל דיר געבן אן עלי' דעם שבת פאר דעם, און דעם טאג פון יום הולדת זאלסטו געבען צדקה אינדערפרי און פאר מנחה, און נוסף אף די שיעורים וואס דו לערנסט אין ישיבה זאלסטו לערנען א ענין אין נגלה און א ענין אין חסידות.

און דער אויבערשטער זאל דיר געבען א הצלחה'דיקן יאהר אין לערנען און אין יראת שמים...
כ"ז אמר לי כ"ק אדמו"ר שליט"א יום ה' אור ליום ו' לפ' תצוה ז' אדר תשח"י.²

ז' אדר תש"כ

בס"ד. אור ליום ח' אדר תש"כ.

קרא את העמוד, ובהנוסח של יום הולדת רשם איזה קוים או מחק.

אח"כ ענה מלמטה למעלה.

על השאלה אודות תפלין דר"ת לא ענה לי.³

(2) היחידות לקראת יום הולדתו בשנת תשי"ט נדפסה בתשורה ליבעראוו ד' תמוז תשפ"ב.

(3) במענה אליו משנת תשכ"ב כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א: "נכון [להניח תפלין דר"ת]" (ליקוט מענות קודש מילואים ח"ג ע' 54).

ועל הפחד שאל: אין וואס פאר א אופן איז דער פחד, כ'מיין עס'פראן דונער שרעק?
עניתי: לא, כ"א מענינים שיוכלו להיות.

ואמר: אף דעם ענין הפחד זאלסטו דורכלערנען אין חובת הלכות דעם שער הבטחון א פאר מאל.
און וועגען דעם ענין ההרגש, וועסטו לערנען מער עבודה'דיקע מאמרים אין חסידות וועט במילא קומען
דער הרגש.

און וואס דו האסט פארפעלט אין תפלה, זאלסטו דורכלערנען הלכות תפלה אין אלטן רבי'נס שו"ע, כ'מיין
ניט נאר תפלה נאר ק"ש [ו]תפלה...

[...] דארפסטו היטן די שיעורים חת"ת [...]

און וועגן טאג פון יום הולדת וועסטו דעם שבת פאר דעם בעטן אן עלי' אינדערפרי צי צו מנחה, און דעם
טאג פון יום הולדת וועסטו געבן עפעס (וחזור) צדקה פאר שחרית און פאר מנחה. (איני זוכר הלשון) הוספה
בלימוד החסידות והנגלה. און דער אויבערשטער זאל דיר געבען א הצלחה'דיקן יאהר אין לימוד התורה
קיום המצוות און עבודת התפלה.

אח"כ שאלתי ע"י ר' חדקוב מתי שאלמוד הדא"ח שאמר לי, אם בסדרי הישיבה או חוץ להסדר.

ואמר: שבכלל ווען ער הייסט מיינט ער עס זאל ניט שטערן צו סדרי הישיבה, ממילא מיינט דאס חוץ
לסדרים. אבער אויב איך קען לערנען בהסדרים און ס'זאל ניט שטערן צו סדרי הישיבה, הייסט דאס אויך
חוץ לסדרי הישיבה.

•

מוצאי שבת בראשית תשכ"א

ביום ה' פ' חקת ה' תמוז תש"כ נתקבלתי בהסכמת כ"ק אדמו"ר שליט"א בחברי הקנים בדא"ח. ביום ה'
פ' בלק י"ב תמוז, כתבתי פתקא לכ"ק אדמו"ר שליט"א בבקשת ברכת הצלחה בהנ"ל, ולא קבלתי תשובה.
אח"כ הי' מ"ש בעמוד השני [היחידות דלהלן], וחברי אמר (ואולי הוא צודק) שזה הי' תשובה על הפתקא
הנ"ל שכתבתי.

*

ב"ה. ההתועדות דמוצאי שבת המשך התועדות שמחת תורה חלק כ"ק אדמו"ר שליט"א כוס של ברכה
בפעם ב' (הפעם הראשון הי' בצהרים בהתועדות מבהמ"ז של מוצאי שמח"ת). אני הלכתי ליקח משקה
אצל ר.פ. בשביל כ"ק אדמו"ר שליט"א שחלק לכמה מהאורחים בקבוק משקה וכשבאתי חזרה כבר גמר
מליתן כוס של ברכה.

שאלתי מר' ח.מ.א. חדקוב אם אני יכול ליקח משקה מכ"ק אדמו"ר שליט"א. כשנכנס – הנ"ל – לכ"ק אדמו"ר שליט"א ושאל אצלו אודותי וצוה לי שאכנס, כשנכנסתי עמד עם הכובע (והמאנטל) ופניו אל שלחנו לקח הכוס ונתן לי בכוסי מהיין. אמרתי לחיים, אמר לחיים ולברכה, ועוד איזה דברים. ולהיות שלא שמעתי בבירור שאלתי וואס? וחזר עוד הפעם: זאלסט האבן א הצלחה'דיקן יאר.

אח"כ (ר' חדקוב כבר עזב את החדר) התחלתי לצאת ופנה משלחנו והלך לשלחן שעומד אחורי הדלת ועליו היו מונחים ניירות וכו' ואמר לי: וועסט זאגן חדקוב'ן ער זאל אריינגיין נאך אמאל פאר א מינוט. ויצאתי.

כל הזמן שהייתי שמה (כמעט) הנה פניו הק' הי' צהובות, פנים מאירות ופנים שוחקות (איני זוכר שראיתיו אף פעם בציוור זה).

ז' אדר תשכ"א

ב"ה, [יום] ה', ז' אור לח' אדר תשכ"א, 20:10 לערך, ושהיתי 2 מינוט.

נכנסתי ונתתי לו הפתקא וקרא אותה וענה מלמטה מלמעלה.

דאס וואס דו שרייבסט וואס די הנהלה האט מיט דיר גערעדט⁴, איז אויב דו טוסט דאס בשמחה ובטוב לבב איז ווען ס'וועט האלטען דערביי און מ'וועט דיר אויסקלייבען ווי מ'האט מיט דיר גערעדט און ס'וועט האלטען דערביי איז דאס א (גלייכע זאך – איני זוכר הל' בדיוק), און דאס וואס דו שרייבסט וועגען א סדר אויף ווייטער דארפסטו זיך דורכריידען וועגען דעם מיט דיין משפיע.

און דעם סדר וואס דו שרייבסט פון טראכטען חסידות און די המשכים וואס דו לערענסט איז דאס בכלל א סדר נכון.

און דאס וואס דו שרייבסט אז ס'פועל'ט גארניט איז דאס א (אמירה, או: אירה) דגוזמא. און ס'איז היפך האמת וויבאלד אין לימוד התורה בכלל און פנימיות התורה בפרט (מוז דאס פועל'ן, או: פועל'ט דאס) צי מ'זעט דאס גלייך צי שפעטער (מסתמא חסר כאן).

און וועגען יום הולדת וועסטו בעטען דעם שבת פאר דעם מ'זאל דיר געבען א עלי' אינדערפרי צי צו מנחה. און אין טאג פון יום הולדת וועסטו געבען א פאר סענט צדקה (איני זוכר שיאמר בבקר או למנחה) און וועסט לערנען א ענין אין נגלה און א ענין אין חסידות נוסף אף (דעם סדר הלימוד, או: די סדרי הישיבה) און דער אויבערשטער זאל דיר געבען א הצלחה'דיקן יאהר אין לימוד התורה קיום המצות און אין עבודת התפלה.

(4) הכוונה להשליחות לאה"ק.

והרים עיניו שאוכל לצאת.

כל הזמן לא הביט עלי.

•

ד' אדר תשכ"ג

ב"ה. אור ליום ו' ד' אדר ה'תשכ"ג.

זאלסט בעטן דעם שבת פאר דעם זאל מען דיר געבן אן עלי' אינדערפרי אדער צו מנחה; און דעם טאג פון יום הולדת זאלסטו געבן אפאר סענט צדקה אינדערפרי און פאר מנחה און זאלסט (מוסיף זיין) לערנען א הוספה סיי אין לימוד הנגלה סיי אין לימוד החסידות (נוסף אף די שיעורים הרגילים – איני זוכר בדיוק ומתי [אמר זה]) און דער אויבערשטער זאל (דיר?) העלפן זאלסט האבן א הצלחה'דיקן יאר אין לימוד הנגלה און אין לימוד החסידות און (אין?) קיום המצות בהידור, און עבודת התפילה בפרט. און זאלסט ווערן א מסודר אין אלע (דיינע?) ענינים.

והגביה ראשו שאוכל לצאת.

•

ז' אדר שני תשכ"ה⁵

ב"ה. ה', אור ליום ועש"ק פ' ויקרא ז' אדר"ש ה'תשכ"ה. 10:30 בערך.

קרא הפתק בישבו כמעט כולו פניו לדרום (ידיו הסתמכו על הברעטל), אח"כ אמר: ביזט דאך שוין איבער צוואנציק איז מסתמא לערנסטו דעם לקו"ת? (ושחוק קל עבר על שפתיו).

עניתי הן אבל אמרתי בלחש, והגביה ראשו לשמוע, ועניתי עוה"פ בנענוע הראש.

אח"כ אמר: דו ביסט דאך מסתמא דער וואס טוט אין די אינציקלופידי' (והגביה ראשו).

ועניתי בנענוע הראש לחיוב.

ואמר: זאלסטו זען טאן מער אין דעם ביוזן יום-הולדת ובפרט נאכן יום-הולדת, און טאן מיט א חיות און פועל'ן אויף די אנדערע וואס טוען אין דעם. און דער עיקר אריינגעבן חיות ר' יואל'ן (ועוד כמה דברים

5) ע"ד עבודתו בעריכת ספר הערכים חב"ד ובעריכת הנחות משיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א, ראה גם ב"יחידות" משנת תשכ"ז שנדפס בתשורה הנ"ל. וראה ליקוט מענות קודש תשכ"ה מענה פח.

ואיני זוכרם).

און בנוגע צום יום הולדת זאלסטו אין דעם טאג פון יום הולדת געבן (א פאר סענט?) צדקה אינדערפרי (פארן דאווענען?) און פאר מנחה, און לערנען א שיעור נוסף (אין נגלה און חסידות?) אויף די שיעורים וואס דו לערנסט. און דעם שבת פאר דעם וועסטו בעטן מ'זאל דיר געבן אן עלי' (אינדערפרי אדער פאר מנחה?) און דער אויבערשטער זאל דיר געבן (או: זאלסט האבן) הצלחה ביזן יום הולדת, און פון יום הולדת (אן?), הצלחה אין לימוד התורה און אין קיום המצוות, און בפרט אין די מצוה וואס (בדידי' הוה?) זהיר טפי – (אין דיין ארבעט?) אין דער חסידישער אינציקלופידי', טאן מער און ס'זאל זיין אפגעטאן אסאך מער ווי ביז איצטער. און אין דאס אויך בשמחה ובטוב לבב.

פתאום הסתובב קצת עם הפתק והסתמך על השלחן, פניו למולי מוגבה אבל כמדומני מביט בהפתק – פניו מערבית דרומית, והמשיך:

דאס איז זייער א גרויסער זכות... גרויסער ענין און ס'איז פראן אויף דעם כמה העלמות והסתרים, וואס דאס ווייזט (איז א ראי'?) אז ס'איז (זייער?) א גרויסער ענין, און דער ענין איז דאך ניט אז ס'זאלן בלייבן די העלמות והסתרים נאר אדרבה (מ'דארף?) (זיי בייקומען, או: בייקומען די העלמות והסתרים?)... (כמדומני שהזכיר עוה"פ ברכה על השנה). און (דאס זאל בריינגען צו?) א גוטן שידוך ווען ס'וועט קומען די צייט אויף דעם.

נראה הי' שגמר וכמדומני שהתחיל לכתוב משהו על הפתק.

שאלתי, הרי עד עכשיו לומד הנני סדר א' נגלה ודא"ח וא"כ יוצא רק שעות מספר לעבודה, אז אם להמשיך בלימודי כמו ע"ע?

מתחילה לא שמע ושאל: וואס? וחזרתי בפירוט. ואמר:

איך מייך... אויב די גאנצע פרייע צייט אחוץ דעם לערנען וועסטו דאס טאן, איז פראן גענוג צייט, קענסטו לערנען ווי ביז איצט (שחוק קל עבר על שפתיו באמרו זאת).

ושאלתי, הרי עוסק אני גם בהשיחות?

ושאל: ס'איז דאך נאר איינע א וואך, ס'איז ניטא נאך וואס העלפען ארויס?

ואמרתי שישנם, אבל בכ"ז לוקח אצלי משך זמן.

ואמר: אין די שיחות דארף מען זען אריינציען אנדערע, און אויב מ'וועט דארפן וועט מען זיי צאלן אדער אנדערע זאכן וואס זיי וועלן דארפן, אזוי אז ס'זאל בלייבן ווייניקער ארבעט פאר אייך. ניט דו זאלסט אויפהערן אין דעם, אבער אנדערע קענען דער עיקר אין דערויף ארבעטן, די וואס געדיינקען קענען פארצייכענען (בשעת חזרה?), און בפרט אז ס'איז נאך אין אידיש איז נאך גרינגער. איר זאלט טאקע זיין די עומדים בראש אבער אזוי אז ס'זאל בלייבען מער צייט אויף דער אינציקלופידי'. אין דערויף קען מען אויך אריינציען אנדערע, אבער ס'איז שווערער, מ'דארף דאך וויסן וואו צו זוכן די ענינים און צונויפשטעלן זיי, אבער אין די שיחות איז דאך גרינגער צו געפינען מענטשען... (כמדומני חזר עוה"פ שבנוגע לאינציקלופידי' קשה יותר). (טאן אויך אין דעם?) און אזוי ווי ס'איז דאך מצוה גוררת מצוה איז ניט נאר ס'וועט ניט זיין קיין שטער, נאר אדרבה ס'וועט נאך ארויסהעלפן... (כמדומני שבאמרו זאת, עבר שחוק

קל על שפתיו).

כמדומני אמר עוד משהו, והרים ראשו, ויצאתי.

(כל הנ"ל אינו בדיוק כלל וכלל).

ג' אד"ש תשכ"ז

ב"ה. [כ"ק אדמו"ר שליט"א] ע"י רחמ"א, אור ליום ד', [רחמ"א] אמר לי יום ד' ג' אד"ש.

הזכיר זמן החתונה – אלול. ושאל: אלול? וואס עפעס אזוי שפעט?

ואמר [רחמ"א אלי] שזה לא הי' בתור שאלה, כ"א הודעה בעלמא לדלהלן:

בנוגע לנסיעה מכאן: אויב מ'זועט קענען ענדיקן דעם ערשטן כרך ביז פסח, איז זאל ער אוועקפארן גלייך נאך פסח (והזכיר רחמ"א ר"ח אייר, והדגיש עוה"פ: ניין, גלייך נאך פסח). און אויב ניט – איז גלייך אוועקפארן. און ס'גייט ניט [אן] נארן, ס'איז ניט מיין טובה נאר זייער טובה.

בנוגע לסמיכה: ס'איז א גלייכע זאך.

הגהות על יחידות לפני ה"י אדר תשכ"ד

כך אצמנה שליטה

ביום הזה אמר אי כ"ר אצמנה שליטה:

וועג צעם צען פון (סכאכאן?) אטיצות
 בהצמנה, וואס אצמנה ~~צען~~ ווען צו זענען
 מיט א חרר, וואס ~~צען~~ אצמנה בהצמנה און אויך
 איבערצייגן און צו וואס העין ווי יענעך קעסט
 וועט צאם ביי א ~~צען~~ אויך אהיינציען אין
 צעם צען. און צאמס אצמנה אצמנה מאמע
 וואו עס קען זיך אמא צו צענען בהכח
 הביאנו (צען ~~צען~~) אין צעם שווער'ס
 מאמע און אין צעם רעין נע'ס. און צען
 ציך אצמנה מיט א חרר וואס אצמנה אצמנה
 בהצמנה (אמע) און העין ווי ער קעסט אצמנה
 ווי אצמנה קען צאמס צענען
 (אין אטיצות בהכח?) וועט צאם ציך אצמנה
 אויך אהיינציען אין צעם, צו וואס ווען
 מאכן קען צען אצמנה אצמנה ווי
 ער (כאצמנה) שאמ כ"ר אצמנה שליטה צו
 משהו בהתעורר הערות: און צען ציך כו'
 אצמנה אצמנה (א)

(א) האם ה'ת' נכון?
 (ב) בהע' הצ'רתי שה'ת' (צ' ה' ש' כ'ה)
 ק'ת' א'ת' ו'סוד', בה'ש'רה נ'א'ר ז' ח'ת'ו
 א'ת'ת' כ'ת'ו ש'פ'וד' ה'ע'ת'ו'ם כ'ת'ת' ה'ת'א'ב,
 ד'ת'ת' ה'כ'ו'ת'ה ע'ת' ק'ת'ן א'ת'א ו'סוד' א'ת'ת'
 ש'כ'ת' ק'ת'ן ה'ת' כ'ת'י ש'יב'י ה'ד'ק'ת'ה כ'ת'יך
 ח'ת'ת' ה'ת' - ה'י'י' ש'א'ת' א'ת' ה'ת'ה כ'ו'ת'ת' כ'ת'
 א'ת'ת'ת' ש'ל'ת'ת' ש'א'ת'יך ק'ת'ן א'ת'א ו'סוד' א'
 ש'כ'ת'ת' ש'פ'וד'ת'ת' ש'ל'ת'ת' ש'ש'ת' א'ת'ת'ת' כ'ת'ת' ש'ל'ת'ת'
 כ'ת'ת'ת' ה'ת'א'ת'ת' ?

(א) מכתבו לכ"ק אדמו"ר שליט"א

כ"ק אדמו"ר שליט"א

הנני להודיע לכ"ק אדמו"ר שליט"א שביום ב' ח"י אדר הבעל"ט יתמלאו לי חיים שלום דובער בן לובע אלטע טובע שנים ועשרים שנה לאויוש"ט ואבקש ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כבר מזמן שאני רואה שכל הבנת ענין בדא"ח (ועד"ז הוא בכל דבר) אצלי הוא רק כמו בהשקפה ראשונה, שכשאני לומד איזה ענין במאמר הנה כמ"ש בהמאמר הוא טוב ומספיק בשבילי ואיני (יכול) להתעמק – קצת עכ"פ – לראות אם הנני מבין מ"ש בהמאמר או רק שכך כתוב בהמאמר. גם נדמה לי שאינו רק מרחף במוחי – לא שאני חושב – ס'טראכט זיך מיר (כמו דבר שהוא לגמרי חוץ ממני), ניט איך טראכט. דברתי בנוגע לזה מזמן עם ר' יואל שי' כהן ולדעתו מסוגל הנני להתעמק קצת בענין ולהבינו. לפני זה הנה האופן של טראכטן דא"ח אצלי הי' רק מה שכתוב בהמאמר (כמ"ש כ"פ מזה) ולא התעמקתי להבין ז.א. שאני מבין – ולא להאמין שהוא כך רק מפני שכתוב בהמאמר – והיתה עצת הנ"ל לחשוב דא"ח באופן אחר היינו טראכטן ענין שאני כבר יודע ולהתעמק – קצת עכ"פ – לראות אם הנני מבין הענין גם בשכלי, ואמר שיעזור לי בזה.

אז התחלנו ללמוד מצות האמנת אלקות בדרך מצותיך ושם הוא הסביר לי קצת באריכות ובעומק ההבדל שבין ממלא וסובב – זאת אומרת יותר מכפי שמובן בהשקפה ראשונה בענינים אלו. והנה בשעת הלימוד נדמה הי' לי כי הנני מבין בטוב, וגם הי' לי קצת געשמאק באופן לימוד זה, והמדובר בינינו הי' שאחשוב אח"כ כמה פעמים בענין זה שהסביר לי ואז נראה אם אני שייך לאופן זה של טראכטן. ניסיתי רק פעמים אחדים ובשעת'ן טראכטן לא הי' לי כבר חשק בזה, גם נדמה לי כי אין זה מועיל לי כלום. אבל הנ"ל אומר שזה רק לסיבת עשייתי זאת פעמים אחדים לבד.

[...] ואבקש עצת וברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

(ב) ר"ד מהיחידות כפי שנרשם מיד לאח"ז

וועגן דעם ענין פון (טראכטן?) חסידות בהעמקה, וואלט געווען בעסער ווען דו וואלסט זיך דורכריידן אויך (ניט נאר) לערנען מיט א חבר וואס לערנט בהעמקה און אויך איבערריידן און דו וועסט הערן ווי יענער רעדט, וועט דאס דיר אפשר אויך אריינציען אין דעם ענין. און זאלסט לערנען אזעלכע מאמרים וואו ס'רעדן זיך ארום די ענינים בהרחב הביאור (דער עיקר) אין דעם שווער'ס מאמרים און אין דעם רבי'ן נ"ע"ס, און דער עיקר לערנען מיט א חבר וואס לערנט מער בהעמקה און הערן ווי ער רעדט אדער ווי אנדערע רעדן צווישן זיך ענינים (אין חסידות?) (בהרחבה?), וועט דאס דיר אפשר אויך אריינציען אין דעם, דו וועסט וועלן מאכן בעסער פאר יענע(ם) אדער אזוי ווי ער.

(כמדומני שהי' עוד משהו שהתחיל און דער עיקר כו').

און בנוגע צום יום הולדת (וועסטו געבן צדקה אידנערפרי) איז דעם שבת פאר דעם וועסטו בעטן מ'זאל דיר געבן אן עלי' (איני זוכר (בבירור) אם אמר אינדעפרי אדער צו מנחה) און אין דעם טאג פון יום הולדת וועסטו געבן (א פאר סענט?) צדקה אידערפרי און פאר מנחה, און דער אויבערשטער זאל דיר געבן א הצלחה'דיקן יאר אין לימוד הנגלה און לימוד החסידות, און קיום המצות בהידור און אין עבודת התפלה – הפסיק רגע והמשיך – און ס'זאל (וועט?) זיין א לייכטערער נצחון (א גרעסערער?) אין מנצח זיין דעם מלחמת היצר אין אלע ענינים וועלכע דו שרייבסט.

הפסיק רגע ואח"כ הרים עיניו שאוכל לצאת.

כל הזמן לא הביט עלי.

ענה [על ענין] השני, אח"כ [על ענין] הא'.

כל הנ"ל איני זוכר בבירור.

(ג) מכתב לכ"ק אדמו"ר שליט"א ובו ר"ד מהיחידות, עם הגהות בכתי"ק

כ"ק אדמו"ר שליט"א

ביחידות היום אמר לי כ"ק אדמו"ר שליט"א: וועגן דעם ענין פון (טראכטן?) חסידות בהעמקה, וואלט געווען בעסער גוט ווען דו לערנסט מיט א חבר וואס לערנט בהעמקה און אויך איבערריידן און אז דו וועסט הערן ווי יענער רעדט וועט דאס דיר אפשא אויך אריינציען אין דעם ענין. אויך זאלסט לערנען אזעלכע מאמרים וואו עס רעדן זיך ארום די ענינים בהרחב הביאור (דער עיקר? רוב) אין דעם שווער'ס מאמרים און אין דעם רבי'ן נ"ע'ס. און דער עיקר לערנען מיט א חבר וואס לערנט מער בהעמקה (ממני) און הערן ווי ער רעדט אדער ווי אנדערע רעדן צווישן זיך ענינים (אין חסידות בהרחבה?) וועט דאס דיר אפשא אויך אריינציען אין דעם, מתוך שלא לשמה בא כו' דו וועסט וועלן מאכן בעסער פאר יענעם אדער אזוי ווי ער (כמדומני שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א עוד משהו בהתחלת התיבות: און דער עיקר כו' אבל איני זוכר מה).

(א) האם הנ"ל נכון?

(ב) בהפתק הזכרתי שהתחלתי (עם ר"י שי' כהן) בענין ממלא וסובב, בהתשובה נאמר לי ללמוד מאמרים כאלו שמדובר הענינים בהרחב הביאור, האם הכוונה על ענין ממלא וסובב אז ובכלל שבכל ענין הנה כדי שיהי' ההעמקה צריך להיות הנ"ל – היינו שאלתי אם היתה כוונת כ"ק אדמו"ר שליט"א שאמשיך בענין ממלא וסובב או שזהו תשובה כללית ששם מדובר בכלל כל ענין בהרחב הביאור?

חיים שלום דובער ליפסקער

הגהות

שיחת ח"י אלול תשי"ז

הגהה ראשונה (י"ל ח"י אלול תשכ"ג)

- 2 -

ח. חי אלול איז דער יום הולדה פון מורנו הבעש"ט (בשנת נח"ה) און פון כ"ק רבינו הזקן (בשנת קה"ה).

ס"א איז ידוע אז דער אלטער רבי פלעגט רופן דעם בעש"ט "זיידע". אכפשומו איז עס צוליב דעם וואס דער אלטער רבי איז געווען אהלימיר חלמידו פון בעש"ט, און ז"ל זאגן: "המלמד אה בן חבירו תורה כאלו ילדו" (דער וואס לערנט זיין חבר'ס זון תורה, איז ווי ער האט אים געבוירן).

אבער אין דעם מאמר קז"ל שטייט "כאלו (אזוי ווי) ילדו", מיט א כ"ף הדמיון, און ניט אז ער האט אים טאקע געבוירן. אזוי רעדט זיך אויך אין הסידות, אז יעדער השפעה פון שכל איז בלויז א הארה פון דעם משפיע, ניט קיין המשכה פון זיין עצם ווי ס"א איז ביי הולדה, און דעריבער איז עס גאר "כאלו ילדו". מיט א כ"ף הדמיון. אבער דער אלטער רבי האט גערופן דעם בעש"ט "זיידע", אן א כ"ף הדמיון, און נאך מער: ס"א איז ידוע וואס ער האט געזאגט צו ר' ברוך מעזבוזשער, וועלכער איז געווען דעם בעש"ט'ס א אייניקל ~~בשנות~~ (און ער איז געווען א אייניקל דורך א טאכטער, וואס אין בן בחו איז א געוויסע מעלה אויף בן בנו), אז דער אה"ע איז ער ~~אייניקל איז ער~~ (דער אלטער רבי). ד.ה. אז דער אלטער רבי האט גענומען די פנימיות פון דעם בעש"ט; ניט בלויז השפעה השכל וואס איז א הארה, נאר אפילו אט די פנימיות וואס גיט זיך ניט איבער אין דער השפעה עצמית פון הולדה.

און דער ביאור אין דעם בקצרה: "צדיקים דומים לבורא". פונקט ווי דער אויבערשטער זאגט "אנא נפשי פתבית יהבית", אז ער האט אנגעגעבן זיין עצמות אין תורה, אזוי איז אויך ביי צדיקים, אז זיי גיבן אים זייער עצמות אין תורה. אין תורת החסידות האט דער בעש"ט אנגעגעבן זיין עצם, אויך דאס וואס ווערט ניט אנגעגעבן צו א אה"ע און וויבאלד אז דער אלטער רבי האט גענומען די פנימיות פון תורת הבעש"ט, האט ער דערמיט גענומען די פנימיות ועצמיות פון דעם בעש"ט, און דעריבער איז ער דער אה"ע אייניקל. און דער יחוד פנימי ועצמי פון דעם אלטן רבי'ן מיטן בעש"ט האט זיך

- אויסגעדריקט -

(7) נדפסה בלקו"ש ח"ד ע' 1136 ואילך. תודתנו נתונה להרה"ת ר' שניאור זלמן יצחק יהושע שי' האנין על מסירת צילומי הכתי"ק לפרסום.

ס'איז ידוע אז דער אלטער רבי פלעגט רופן דעם בעש"ט "זיידע". זכפשוטו
און דעריבער איז עס נאר "כאילו ילדו" מיט א כ"ף הדמיון.
דער אלטער רבי אבער [תחילה נכתב "אבער דער אלטער רבי" וכ"ק אד"ש תיקן כנ"ל]
און נאך מער: ס'איז ידוע וואס ער האט געזאגט און בנוגע ר' ברוך מעזבוזשער
וועלכער איז געווען דעם בעש"ט'ס א אייניקל בגשמיות
אז דער אמת'ער אייניקל איז ער (דער אלטער רבי),
און דער ביאור אין דעם בקצרה: "הצדיקים דומים לבוראם". פנגקט על דרך ווי
אז ער האט אפאריינגעגעבן זיין עצמיות
אז זיי גיבן אפ אריין זייער עצמיות
האט דער בעש"ט אפאריינגעגעבן
ווערט ניט איבערגעגעבן אפילו צו א בן קינד.
איז ער דער אמת'ער אייניקל.
און ביז אז דער יחוד פנימי ועצמי

- ח -

אויסגעדיקט אויך אין דעם וואס ביידנס יום הולדה לידתם בגוף הגשמי, וואס
גוף איז פארבונדן מיט עצמות ⁽¹⁰⁾ - איז אין דעם זעלבן טאג - ח"י אלול.

ב. דער יחס פון א זיידן מיט א אייניקל איז א צווייענדיקער: דער אייניקל
איז מקבל פון זיידן, און ער איז אויך משלים דעם זיידן. וכמאמר רז"ל ע"פ (א)
"לא ימוש גוף זרע זרעך גוף" אחרת מחזרת על אכסניא שלה. ואין עתה קאן
וויבאלד אז דער אלטער רבי האט זיך מייחס געווען אלס אייניקל פון

בעש"ט איז מובן אז ביי אים זיינען פאראן ביידע ענינים: א) ער האט גענומען
די עצמות פון בעש"ט, כנ"ל. ב) ער איז משלים דעם בעש"ט: די כוונה פון תורת
הבעש"ט ווערט נשלים דורך תורת חסידות חב"ד. חסידות חב"ד גיט א דעה וויבונג
אויך אין חג"ה און נהי"ם, וכמבאר במ"א וואס חסידות חב"ד האט אויפגעטאן,
אז אפילו אנשים פשוטים, וועלכע זיינען ^{אז} ניט שייך צו הבנה והשגה, קענען אויך
זיי נחלה ווערן דורך חסידות חב"ד. ~~העכער ווי דורך תורת החסידות הכללית~~

אויסער דעם וואס דער אלטער רבי און די נשיאי חב"ד נאך אים, האבן אנט-
פלעקט, אראפגעטראגן און מליש געווען תורת הבעש"ט אין שכל דקדושה, ביז
אפילו אין שכל אנושי או יעדערער זאל עס קענען פארשטיין; נוסף לזה, האבן
זיי דורך דעם אויך אויפגעטאן א שלימות אין תורת הבעש"ט. ווארום בכדי צו
קענען אראפטראגן אין שכל דב תורת הבעש"ט וואס איז העכער פון שכל, מוז מען
דערצו האבן א טיפען ^{אין} כח, און דורך דעם ווערט ~~אין~~ נמשך א העכערער אור,
וואס ברענגט אריין שלימות.

ג. על פי הנ"ל וועט מען אויך פארשטיין וואס דער צ"צ שרייבט ⁽¹²⁾ וועגן דעם
אלטן רבי'ן: "גם מזקיני נ"ע שמענו עתידות קולע אל השערה" (אויך פון מייך
זיידן נ"ע האבן מיר געהערט עתידות - פינקטלעך ווי אריינסרעפן אין א האר).
ולכאורה איז דאס אינגאנצן ניט מובן: מיינט דען דא דער צ"צ משבח זיין דעם
אלטן רבי'ן מיט ענינים חיצוניים, ענינים פון מופתים? ⁽¹³⁾ זי איז דען דאס דער
סבח פון דעם אלטן רבי'ן? נאר דער פירוש איז ⁽¹⁴⁾ דאס קומט בהמשך צו דעם
וואס ער זאגט דארט פריער: "שחוא (הבעש"ט) ותלמידו הרב המגיד נ"ע היו רואים

וואס לידתם בגוף הגשמי, וואס גוף איז פארבונדן מיט עצמות – ביידנס יום הולדת – איז אין דעם זעלבן טאג [תחילה נכתב "וואס ביידנס יום הולדת לידתם כו'", וכ"ק אד"ש העביר התיבות "ביידנס יום הולדת" שיהיו כנ"ל]

[סעיף ב]

און ער איז אַיך משלים דעם זיידן

התורה מחזרת על אכסניא שלה". **ונאמר עטרת זקנים בני בנים *11)**

ער האט גענומען די עצמיות פון בעש"ט

וועלכע זיינען, **לכאורה**, ניט שייך צו הבנה והשגה

ביז אז יעדערער זאל עס קענען פארשטיין אפילו אין שכל אנושי [תחילה נכתב "ביז אפילו אין שכל אנושי אז כו'", וכ"ק אד"ש העביר התיבות "אפילו אין שכל אנושי" שיהיו כנ"ל]

מוז מען דערצו האבן א **גאר** טיפערן כח, און דורך דעם ווערט אַיך אַיך נמשך א העכערער אור

[סעיף ג]

ולכאורה איז דאס אַינגאַנצן ניט מובן

נאר דער פירוש איז: אַז דאס קומט

- ט -

מסוף העולם ועד סופו ממש בעין ראי... והיינו ע"י שהי" גלוי לפניהם אור
 שנברא ביום ראשון שהשי"ת גנזו בהורה" (אז ער (דער בעש"ט) און זיין תלמיד
 הרב המגיד (פון מעזריטש) נ"ע האבן געזען מסוף העולם ועד סופו ממש מיט א
 זעעוודיק אויג... דורך דעם וואס עס איז פאר זיי געווען אנטפלעקט דער אור
 וואס איז באשאפן געווארן אין ערשטן טאג (פון דער בריאה) וואס השי"ת האט
 אים באהאלטן אין חורה), און אויף דעם זאגט דער צ"צ: גם מזקיני נ"ע שמענו
 עתידות כ"ף. וואס פון דעם לשון "גם" איז מוכח אז די "עתידות" פון אלטן
 רבי'ן איז דאס דער זעלבער ענין וואס ער האט פריער געזאגט בנוגע דעם
 בעש"ט און הרב המגיד; די ההגלות פון דעם "אור שנברא ביום ראשון", נאר
 ביים אלטן רבי'ן איז דערביי געווען אן אויפטו - "קולע אל השערה".
 "אור שנברא ביום ראשון" איז עס דער אור שלמעלה מהשתלשלות, און נאך
 העכער - דער אור שקודם הצמצום, און דארט גופא - דער אור שלגלות עצמותו.¹⁸
 הגם אז פאר דעם בעש"ט מיטן מגיד, האט אט דער אור געלזיכטן אויך בנוגע
 גשמיות העולם, וואס דערפאר האבן זיי געזען ~~"כרבתוק קודם (גשמי) כמד~~
~~בקרוב מקום" (פון גאר ווייט פונקט ווי פון דער נאענט), איז אבער דאך דער~~
~~אור פון זיי גייט געווען בהתיישבות, ביי דעם אלטן רבי'ן האט אבער אק דער~~
 אור מאיר געווען בהתיישבות - "קולע אל השערה". און בכדי אז דער אור
 שלמעלה מהשתלשלות זאל קענען קומען אין וועלט בהתיישבות, איז עס גיט א¹⁹
 זען דעם אור אליין, נאר מצד עצמות, וואס ער איז נושא אלע הפכיים. ²⁰
 אזוי וועט אויך זיין לעתיד לבוא, ווען עס וועט זיך אויספירן די
 כוונה עליונה פון דירה בהחחונים - דירה לעצמותו, וואס מצד עצמות וועלן
 נחבר ווערן די צוויי הפכיים פון גשמיות מיט רוחניות, אז עס וועט זיין
 "ונגלה כבוד הוי" וראו כל בשר" ~~אז~~, אז דער בשר הגשמי וועט זען אלקות,
 און דאס וועט ביי אים זיין בהתיישבות.

ויש לומר, אז דאס איז דער פירוש הפנימי פון דעם צמח צדק'ס ווארט

- גם -

נאר ביים אלטן רבי'ן איז דערביי געווען אַן אַויפֿטוּג – "קולע אל השערה"

האט אט דער אור געלייכטן

וואס דערפאר האבן זיי געזען "בריחוק מקום (גשמי) כמו בראי ממש, בקירוב מקום" (פון גאר ווייט פונקט ווי פון דער נאענטן), איז אבער דאך דער אור ביי זיי ניט געווען בהתיישבות, ביי דעם אלטן רבי'ן האט אבער אט דער אור מאיר געווען בהתיישבות

און בכדי אז דער אַן אור

איז עס ניט מצד פון דעם אור אליין

נושא אלע הפכים

- י -

Q.114

"גם מזקיני ג"ע שמענו עתידות": מיטן ווארט "עתידות" איז ער דא מרמז אויף די גילויים דלעתיד.

און דאס אלץ האט דער אלטער רבי אריינגעשטעלט אין חסידות חב"ד: דורך לערנען חסידות "נעמט מען" די העכסטע ענינים ביז צום "אור הגנוז" און נאך העכער, און דאס קומט אין שכל פון נפש האלקיה, ביז צום שכל פון נפש הבהמית - אין אן אופן פון החיישבות אור בכלי - ביז עס וועט זיין "ונגלה כבוד הוי" וראו כל בשר", בביאת משיח צדקנו, בקרוב ממש.

(משיחת חיי אלול השי"ז)

השטטה בע"ז.

אז ער - ר' ברוך - איז דעם בעש"ט א אייניקאל בלייז אין גשמיות, און איך - האט דער אלטער רבי געזאגט אויף זיך - בין אידוהנית ~~עס אייניקאל~~ - און ער האט עס געזאגט למעליותא.

איז ער דא מרמז **אויך** אויף די גילויים דלעתיד

און דאס קומט אין שכל פון נפש האלקית – אין אן אופן פון התיישבות אור בכלי – ביז צופ
הבנת שכל פון נפש הבהמית [תחילה נכתב "נפש האלקית, ביז . . הבהמית, אין אופן פון
התיישבות אור בכלי", וכ"ק אד"ש העביר התיבות "– אין אן אופן פון התיישבות אור בכלי –
" שיהיו כנ"ל]

א אייניקל בלוג אין גשמיות

בין אן אייניקל ברוחנית־דיקער אייניקל [תחילה נכתב "א רוחנית־דיקער אייניקול" וכ"ק
אד"ש תיקן כנ"ל]

[הערות ע' 1]

8) . . וראה גם במכתב כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

והיא זה היא תורת הבעש"ט ז"ל (נתבאר בשיחת יו"ד שבת . . .)
-> (כמדומה נדפס בעלון בפ"ע

*11) משלי יז, ו. אבות פ"ו, ט. ב"ר רפס"ג.

14) . . ואדרבה, ממעלותיו של רבינו הזקן שהוא אור עצמי שלא הראה מופתים, כי מופת שינדק
רק באור מתפשט אבל שאור עצמי אין צריך זקוק למופתים (תו"ש ע' 167). וראה גם התמים
ח"ב ע' 30) - ויש לבאר שהוא ע"ד החילוק שמה רבינו ש"עומד על עומדו שלם" בשעת
הנבואה ולא כשאר הנביאים שהיו יראים ונבהלים ומתמוגגין

כי המדריגות היותר נעליפות

הערה 20] דאה ד"יה פדה בשלום תרפ"ה: (בשם אביו כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נייע, יט כסלו-
עפ"י "דהתגלות הבעש"ט

הגהה שני' (נדפסה בלקו"ש חלק ד')

כו' שנאמר ילכו מחיל אל חיל" (23), ביז מען וועט צוקומען צו א העכערן זמן ובחינה - "ליסם שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

(מסיחה יו"ד שבת תשכ"א)

ח. הי אלול איז דער יום הולדה פון מורינו הבעש"ט (בשנת נח"ח) און פון כ"ק רבינו הזקן (בשנת קה"ח).

ס"א איז ידוע (24) אז דער אלטער רבי פלעגט רופן דעם בעש"ט "זיידע". כמשומו איז עס צוליב דעם וואס דער אלטער רבי איז געווען הלמיד הלמיד פון בעש"ט, און חז"ל זאגן (25): "כל המלמד בן חבירו חורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו" (דער וואס לערנט זיין חבר'ס זון חורה, איז ווי ער האט אים געבוירן).

אבער אין דעם מאמר חז"ל שטייט "כאילו" (אזוי ווי) ילדו, מיט א כ"ף הדמיון, און ניט אז ער האט אים טאקע געבוירן. אזוי רעדט זיך אויך אין חסידות (26), אז יעדער השפעה פון שכל איז בלויז א הארה פון דעם משפיע, ניט קיין המשכה פון זיין עצם ווי ס"א איז ביי הולדה, און דערטער איז עס נאר "כאילו ילדו". דער אלטער רבי אבער האט גערופן דעם בעש"ט "זיידע", אן א כ"ף הדמיון, און נאך מער: ס"א איז ידוע (27) וואס ער האט געזאגט בנוגע ר' ברוך מעזבוזשער, וועלכער איז געווען דעם בעש"ט'ס א אייניקל

(ואף שעבודה זו בהתעוררות עצם הנשמה ובכחותיו הפרטים הו"ע והלכת בדרכיו, מרמז זה הספרי בהציווי "ולדבקה בו", כי תכלית הדביקות הוא ההילוך בדרכיו, כדלהלן).

(23) סוף ברכות. וע"ס גרסת השל"ח בהקדמה בית חכמה (ז, א).

עמק המלך ענין הדיקנא קדישא פ"ח (סא, ג). *זיידע תו"א א"א מ"א ז'.*

(24) התמים ה"ב ע" נו. "היום יום" כז אייר. וגם בני רבינו הזקן היו רגילים לקרוא את המגיד בשם "זיידע" ואת הבעש"ט "עלמער זיידע" (לקו"ד ע" 82).

(25) סנהדרין ט"ב.

(26) לקו"ת שה"ש לש, ד. ד"ה זאת תוקת החוקת תרס"ו.

(27) התמים שם.

(28) ראה התמים ה"ב ע" כג. ~~היום יום" כח אייר.~~ *

= 797 =

[סעיף ח]

תו"א מג"א צח, ב.

אייניקל (און ער איז געווען א אייניקל דורך א טאכטער, וואס
איין בן בתו איז א געוויסע מעלה אויף בן בנן 28), אז ער
- ר' ברוך - איז דעם בעש"ט א אייניקל אין גשמיזת, און
אין - האט דער אלטער רבי געזאגט אויף זיך - בין אן אייניקל
ברוחניות - און ער האט עס געזאגט למעליהו. ד.ה. אז דער
אלטער רבי האט גענומען די פנימיות פון דעם בעש"ט: ניט בלויז
השמעה השכל וואס איז א הארה, נאר אמילו אט-די פנימיות וואס
גייט זיך ניט איבער אין דער השמעה עצמית פון הולדה.

29
דער ביאור אין דעם בקצה: «הצדיקים דומים לבוראם» (30).
על-דרך ווי דער אויבערשטער זאגט «אנא נמטי מחבית יהיית» (30),
אז ער האט אריינגעגעבן זיין עצמות אין תורה, אזוי איז אויך
ביי צדיקים, אז זיי גיבן אריין זייער עצמות אין תורה. אין
תורה החסידות האט דער בעש"ט אריינגעגעבן זיין עצם, אויך
דאס וואס ווערט ניט איבערגעגעבן אמילו צו א קינד. און ווי-
באלד אז דער אלטער רבי האט גענומען די פנימיות פון תורה
הבעש"ט (32), האט ער דערמיט גענומען די פנימיות ועצמות פון
דעם בעש"ט (33), און דערטבער איז ער דער ממח"ע אייניקל.

ביז אז דער יחוד פנימי ועצמי פון דעם אלטן רבי'ן מיטן
בעש"ט האט זיך אויסגעדריקט אויך אין דעם וואס לידתם בבית
הגשמי, וואס גוף איז פארבונדן מיט עצמות (38) - ביידנס סיס
הולדה - איז אין דעם זעלבן טאג - ח"י אלול.

28) כאכ התאים ח' י' כ'פ. ב'יון י"א" כח אי"ר.

29) רוח רבה פ"ד, ג. וראה ב"ר פס"ז, ח. ז'מדב"ר פ"י, ה. אסת"ר
פ"ו, ב.

30) שבה קה, א וכגרות הע"י.

31) כידוע שאמר הרב מבארדיטשוב: מיר האבן אלע גיגעסען פון
אין שיעור, און דער ליטוואק האט צוגענומען די ווערכושקע
(תורה שלום ע' 47). וראה גם מכתב כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב
נ"ע ל"ט כטלו תרס"ב) (פאקסימיליא מהמכתב - בקונט' זמעין
ע' 17): וזהא היא תורה הבעש"ט ז"ל (נחבאר בשיחה הגב"ד 1600
שנת תש"כ).

32) וכן מובן גם מענין התפירות (שידוע (ספה"מ תש"ט ע' 76)
שהבעש"ט הוא בחי' עתיק, ואדה"ז בחי' אבא) דפנימיות אבא
פנימיות עתיק (משיח חגה"מ תשי"ז).

33) ראה תורה שלום ע' 12 וע' 120.

$$= 798 =$$

1600
(ה'תש"ב)

האט צוגענומען די ווערכושקע (חלק העליון)

ט. דער יחס פון א זיידן מיט א אייניקל איז א צוויי-
ענדיקער; דער אייניקל איז מקבל פון זיידן, און ער איז
משלים דעם זיידן. זכמאמר רז"ל ע"פ 34 "לא ימוש גוי"
זרע זרען גוי אחרת מחזרת על אכסניא שלה". זנאמר עתה
דקנים בני בני 35).

זיבאלד אז דער אלטער רבי האט זיך מייחס געווען
אלס אייניקל פון בעש"ט איז מובן, אז ביי אים זיינען
מאראן ביידע ענינים: א) ער האט גענומען די עצמות פון
בעש"ט, כנ"ל. ב) ער איז משלים דעם בעש"ט: די כוונה פון
הורה הבעש"ט ווערט נשלם דורך הורה חסידות חב"ד. חסידות
חב"ד גיט א דעה ויבונג אויך אין הג"ה און נהי"ם, וכמבואר
במקום אחר וואס חסידות חב"ד האט אויפגעטאן, אז אמילו
אנשים פשוטים, וועלכע זיינען, לכאורה, ניט שייך צו
הבנה והשגה, קענען אויך זיי נחלה זענען דורך חסידות
חב"ד, העכער ווי דורך הורה חסידות הכללית.

מ"ח

אויסער דעם וואס דער אלטער רבי און די נשיא חב"ד
נאך אים, האבן אנגעלעקט, אראטגעטראגן און מליש געווען
הורה הבעש"ט אין שכל דקדושה, ביז אז יעדערער זאל עס
קענען מארשטיין אמילו אין שכל אנושי; נוסף לזה, האבן
זיי דורך דעם אויך אויפגעטאן אין הורה הבעש"ט, א ^{לוי} ^{הורה}
ווארעם בכדי צו קענען אראטטראגן אין שכל הורה הבעש"ט
וואס איז העכער פון שכל, מוז מען דערצו האבן א באר
טימערן כח, און דורך דעם ווערט נמשך א העכערער אור,
וואס ברענגט אריין שלימות.

י. על פי הנ"ל וועט מען אויך מארשטיין וואס דער
צמח צדק שרייבט 36) וועגן דעם אלטן רבי'ן: "גם מזקני
נ"ע שמענו עהידות קולע אל השערה" (אויך פון מייסן זיידן
נ"ע האבן מיר געהערט עהידות - פונקטלעך ווי אריינטרעטן
אין א האר). ולכאורה איז דאס ניט מובן: מיינט דען דא
דער צמח צדק משה זיין דעם אלטן רבי'ן מיט ענינים
היסזוניים

34) ישעי' נט, כא. ג"מ פה, א.
35) משלי יז, ו. אבות פ"ז, ט. ב"ר רמ"ג.
36) דרך אמונה מצות עדות פה, א.

[סעיף ט]

העכער אמילו ווי דורך תורת החסידות הכללית

חיצוניים, עניינים פון מופתים (37) צי איז דען דאס דער שבח פון דעם אלטן רבי'ן (38) נאר דער פירוש איז: דאס קומט בהמשך צו דעם וואס ער זאגט דארט פריער: "שהוא (הבעש"ט) זחלמידו הרב המגיד נ"ע היו רואים מסוף העולם ועד סופו ממש בעין ראיה... והיינו ע"י שהי' גלוי לפנייהם אור שנברא ביום ראשון שהשי"ח גנזו בחורה" (39) (אז ער (דער בעש"ט) און זיין חלמיד הרב המגיד (פון מעזריטש) נ"ע האבן געזען מסוף העולם ועד סופו ממש מיט א זעענדיק אויג... דורך דעם וואס עס איז נאר זיי געווען אנטפלעקט דער אור וואס איז באשאפן געווארן אין ערשטן טאג (פון דער בריאה) וואס השי"ח האט אים באהאלטן אין חורה); און אויף דעם זאגט דער צ"צ: "גם מזקני נ"ע שמענו עתידות כו". וואס פון דעם לשון "גם" איז מוכח אז די "עתידות" פון אלטן רבי'ן איז דאס דער זעלבער ענין וואס ער האט געזאגט פריער| בנוגע דעם בעש"ט און הרב המגיד: די התגלות פון דעם "אור שנברא ביום ראשון", נאר ביים אלטן רבי'ן איז דערביי געווען - "קולע אל השערה".

//אור

(37) ראה רמב"ם הל' יסוה"ת רפ"ח: משה רבינו לא האמינו בו ישראל מפני האותות שעשה שהמאמין ע"פ האותות יש בלבן דופי כו". וראה גם החמ"ס ח"ב ע" 30: בעיני גדולי חסידים חב"ד המופתים הם כעין מגיעה בכבוד החסידות, קטנות ושפלות, ואין משיים לב לזה.

(38) ואדרבה, ממעלתו של רבינו הזקן שהוא אור עצמי, שאור עצמי אין זקוק למופתים (חורה שלום ע" 167). - ויש לבאר שהוא ע"ז החילוק שמה רבינו, "עומד על עומדו שלם" בשעת הנבואה ולא כשאר הנביאים שהי' יראים ונבהלים ומתמוגגין (הל' יסוה"ת פ"ז, ה"ו). ועד"ז הוא גם בנוגע לאדה"ז שלא הוצרך למופתים - שינוי הטבע, בחי' הפשטה מהעולם, כי כל המדרג' היוחר נעלות האירו אצלו בהחיישנות (ראה לעיל ע" 755). - וראה בד"ה פדה בשלום חר"ה בטופו: המופתים הם שינויי הטבע, וכוננה העצמית שהטבע ממש יהי' אלקות... וזה בא ע"י רבינו בהתלבשות בהשגה דוקא.

(39) ראה ב"ר פ"ג, ו (וכ"ה בירושלמי ברכות פ"ח, ו) - ושם הוא לצדיקים לע"ל. אבל במדרש רוח בזהר חדש פה, א איחא שבוא בחורה (עיי' ג"כ זח"א רסד, א. זח"ב קמט, א). לקו"ת במדבר פח, ד. ובדגל מחנה אפרים פ" בראשית בשם הבעש"ט באריכות.

[סעיף י]

וואס ער האט פריער געזאגט [בתחילה נכתב "געזאגט פריער" ותיקן כנ"ל]

"אור שנכרא ביום ראשון" איז עס דער אור שלמעלה
 מהשלשלות (40), און נאך העכער - דער אור שקודם הצט-
 צום (41), און דארט גופא - דער אור שלמעלה עצמותו (42). *אלגמ
 הגם אז פאר דעם בעש"ט מיטן מגיד, האט אש-דער אור גע-
 לויטן אויך בנגע גשמיות העולם, וואס דערפאר האבן
 זיי געזען בראש"ט (43), איז ביי דעם אלטן רבי'ן
 האט דער אור מאיר געווען בהתישבות - קולע אל השערה".
 און בכדי אז אן אור שלמעלה מהשלשלות זאל קענען קומען
 אין וועלט בהתישבות, איז עס ניט מצד דעם אור, נאר
 מצד עצמות, וואס ער איז נוסא אלע הפכים (44).
 אזוי

 (40) ראה הו"א מד, ג ובד"ה זה"י אור (לקו"ח פ" 40).
 (41) מאמר דמ" נח עה"ר.
 (42) ד"ה נחמו תל"ב בסופו.
 (43) ולא בכנראה (ד"ה והוא עומד תרס"ג ע" 10. וראה גם
 ד"ה ושבתה תרס"ו).

*אלגמ (44) ~~לא בכנראה~~ ה"י שיה"י התגלות פנימיות התורה
 וה"י התגלות שלא בכח"י התלבשות, והרא"י דגם
 תלמידו הרב המגיד ממקורשט אשר פ"י שנים ברוחו
 בדוגמה אל"י ואלישע הנה גם הוא קודם אמירת דא"ח
 ה"י אומר שמעו סודות התורה ולא ה"י העולם יכול
 לקבל זאה והגם שזהו מדריגה גבוהה ונעלה במאד
 ומכל מקום אין זה עדיין התגלות עצם פנימיות
 התורה זבא ע"י רבינו בהחלשות בהשגה שבזה נמשך
 עצם פנימיות התורה" (ד"ה פדה בשלום חרפ"ה, בשם
 אביו כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, י"ט כסלו תרע"ט).
 - וענין גילוי הבעש"ט והה"מ היו הכנה לגילוי
 עצם פנימיות התורה שנהגלה ע"י רבינו הזקן -
 בדוגמה עבודת האבות (ריחוח) שהיו הכנה לגילוי
 העצמות דמ"ה (משיחת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע ז"ל ע"ק
 פ"י השא שנה הפר"ח).

*אלגמ (43) אין קנה סתירה = 801
 א"י (הנ"ל) הוספה (הדיוקן העיקר) - ע"פ המבואר ש"פ
 שההאשפה קודם ה"י ה"י קשור דל"י ואין האור
 אא"י ס"פ א"י ואלה"י ע"י שמת"י ק"ל א"י רס"ח (ס'
 ת"ע).
 וזכרתי, אה"ח
 פ"ד ד"ק"י.

איז ביי דעם אלטן רבי'ן צוגעקומן *43

דער אור האט מאיר געווען [בתחילה נכתב "האט דער אור מאיר געווען" ותיקן כנ"ל]

*43 אין בזה סתירה לפי הפשוט דתיבת, גם" (שזהו הוספה על העיקר הקודם) - ע"פ המבואר בכ"מ שההמשכה בשכל, ה"י התלבשות בשכל ואין האור מאיר כ"כ וכו'. ובפרט, לאחר פטרבורג". וראה ג"כ שיחת י"ט כסלו תרסח (בס' תו"ש).

אזוי וועט אויך זיין לעהיך לבוא, ווען עס וועט זיך
אויספירן די כוונה עליזנה פון דירה בתחוננים - דירה
לעצמותו, וואס מצד עצמות וועלן נתחבר ווערן די צוויי
המכילים פון גשמיזת מיט רוחניות, אז עס וועט זיין „ונגלה
כבוד הוי' וראו כל בשר“, אז דער בשר הגשמי וועט זען אלאך
אלקות, און דאס וועט ביי אים זיין בהחייבות.

ויש לומר, אז דאס איז דער פירוש הפנימי פון דעם
צמח צדק'ס ווארט „גם מזקנים נ"ע שמענו עתידות“: מיטן
ווארט „עתידות“ איז ער דא מרמז אויך אויך די גילויים
דלעהיך.

און דאס אלץ האט דער אלטער רבי אריינגעשטעלט אין
חסידות חב"ד: דורך לערנען חסידות „נעמט מען“ די העכסטע
ענינים ביז צום „אור הגנוז“ און נאך העכער, און דאס
קומט אין שכל פון נפש האלקיה - אין אן אומן פון החייבות
אויך בכלי - ביז צו הבנת שכל פון נפש הבהמית, ביז עס וועט
זיין „ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר“ ^(הוי') בביאה משיח צדקנו,
בקרב ממש.

(משיחת ח"י אלול תש"ז)

- 802 -

נתחבר ווערן די צוויי הפכים פון גשמיזת מיט רוחניות

„ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר“ אפילו

הגהות על מכתב י"ג אלול תשי"א (י"ל בהוספה לשיחה הנ"ל)⁸

הוספה

...פעולה ח"י אלול היא להכניס חיות בכל סוגי עבודה האדם, ומהם

בני התורה

יש להוסיף ביאור בזה, ע"פ מרז"ל זכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם המות, כי אף שדברי חורה נמשלו לאש, ולכן אין מקבלים טומאה, היינו ש שהחורה אין מקבלת טומאה, אבל בפעולה על האדם, הרי אם לא זכה נעשית לו כ"ו וכדיוק לשון רז"ל נעשית לו.

והנה לימוד באופן שלא זכה, תורה בלי יראה שמים, תלמוד חורה בשכחה על נותן התורה, שבשלא יכול שילמוד שלא לעשות, אשורית רק בלימוד שאינו עוסק באהבת הוי", יראתו, יחדו וכו', ובפרט כשמלוּב בעניני עולם הזה וחומריותו, משא"כ בלימוד פנימיות החורה, הנקראת אילנא דחייא, שאינו בא בבחי' התלבשות לברר ניצוצות, ועוסק באופני אהבת הוי", יראתו, יתודוּץ וכו', או בידיעת סדר ההשתלשלות שע"י זה יבוא לאהבתו וליראתו, הוא הוא המביא ללב שלום, והי בהם בעסק חורתו. ובהיותה כנשמה להיצוניות החורה, מביאה חיות גם בלימוד חורה הנגלית, ובפרט תורת "הבעש"ט ז"ל אשר אף הנחילנו רבותינו הק' נ"ע ז"ל המגלים ומבארים גדולה ורוממות הוי"כ כו", וכמ"ש רבנו הזקן "באגה"ק כו" שדיעת המציאות מהשתלשלות כו" מביאה ללב שלם כו" שהוא העיקר כו".
וביחוד בימים אלו, אשר כולנו מתפללים: לך אמר לבי בקשו פני, לחפש אחרי פנימינות הלב, שזהו ע"י - אח פניך הוי"כ אבקש,

הנה צריך להיות העסק באהבת הוי"כ ויראתו ובלמוד והתבוננות המביאים לזה. וזהו-ההכנה הטובה להמשכה וגילוי: הוי"כ אורי-בר"ה- וישעי-בילוכ"פ- להכח ולחהם לשנה טובה, בטוב הנראה והנגלה בגשמינות וברוחניות.

(מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א, י"ג אלול תשי"א)

זכה נעשית: יומא עב. ב. וראה תו"א ו. ג. שדברי חורה נמשלו לאש: ברכות כב. א.
שהחורה אין מקבלת: וצ"ע ממש"כ בהל' ת"ת אצאצא לרבנו הזקן פ"ד, ס"ג. אשר ע"י
תשובה מוציא מהקליפה כל התורה" שלמד מקודם. ועייג"כ תניא פ"ז. ואולי יש
לחלק אצאצא בין טומאה לירידה לקליפות, ואכ"מ. והנה לימוד ראה קונ' עה"ח פ"ה
ואילך. בלי יראת שמים: כ"מ בש"ס שם, וכן כתב בהל' ת"ת שם. ומש"כ ברישביא
להגדל ולהתגדר, הוא לכאורה דלא כמש"כ בהל' ת"ת, אבל עיין בהקדמת הרח"ו
ובקונ' עה"ח פ"ב. שע"י זה יבוא: ראה רמב"ם הל' יסוה"ח פ"ב. אצאצא אצאצא
ובהיותה כנשמה: קונ' עה"ח שם. לחפש חתרו לקו"ת ד"ה כי תצא (השני). ברי"ה ויק"ר פכ"א.

י"ג אלול תשי"א
פנימינות (אחרי אהבה)
אחרי פנימינות (אחרי אהבה)
אחרי פנימינות (אחרי אהבה)

(8) ונדפס בהוספות ללקו"ש ח"ד ע' 1351.

פעולת ח"י אלול היא להכניס [סימן להפריד התיבות]

שהתורה אין מקבלת טומאה

ההשתלשלות . . ללב שלום

וביחוד בימים אלו, אשר כאו"א וכולנו כאחד מתפללים

אחד פנימיות הלב

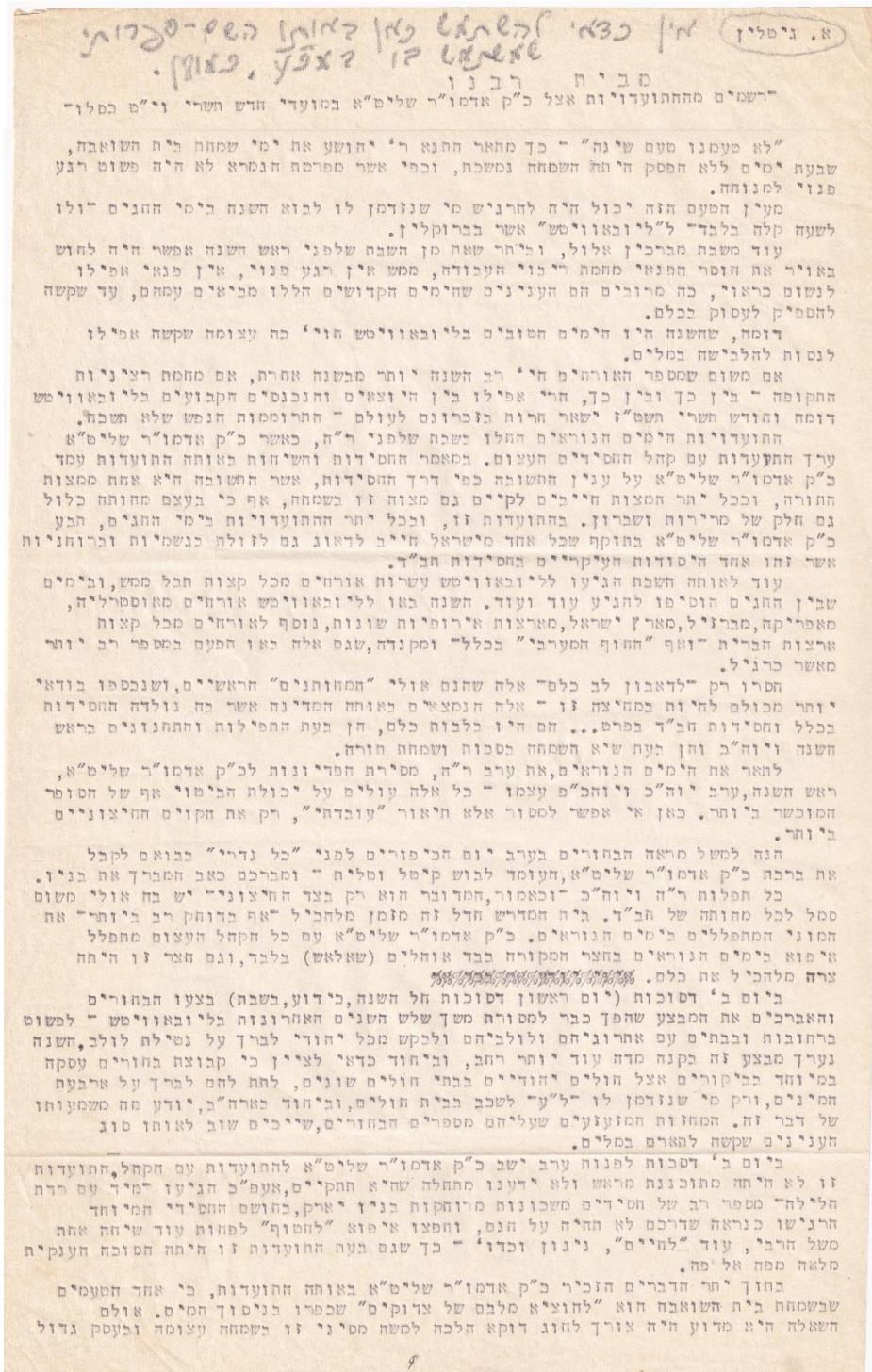
להכתב ולהחתם

לחלק בין טומאה לירידה לקליפות, וע"ד הדוגמא המובאת (אף כי לענין אחר) דאור השמש המאיר באשפה.

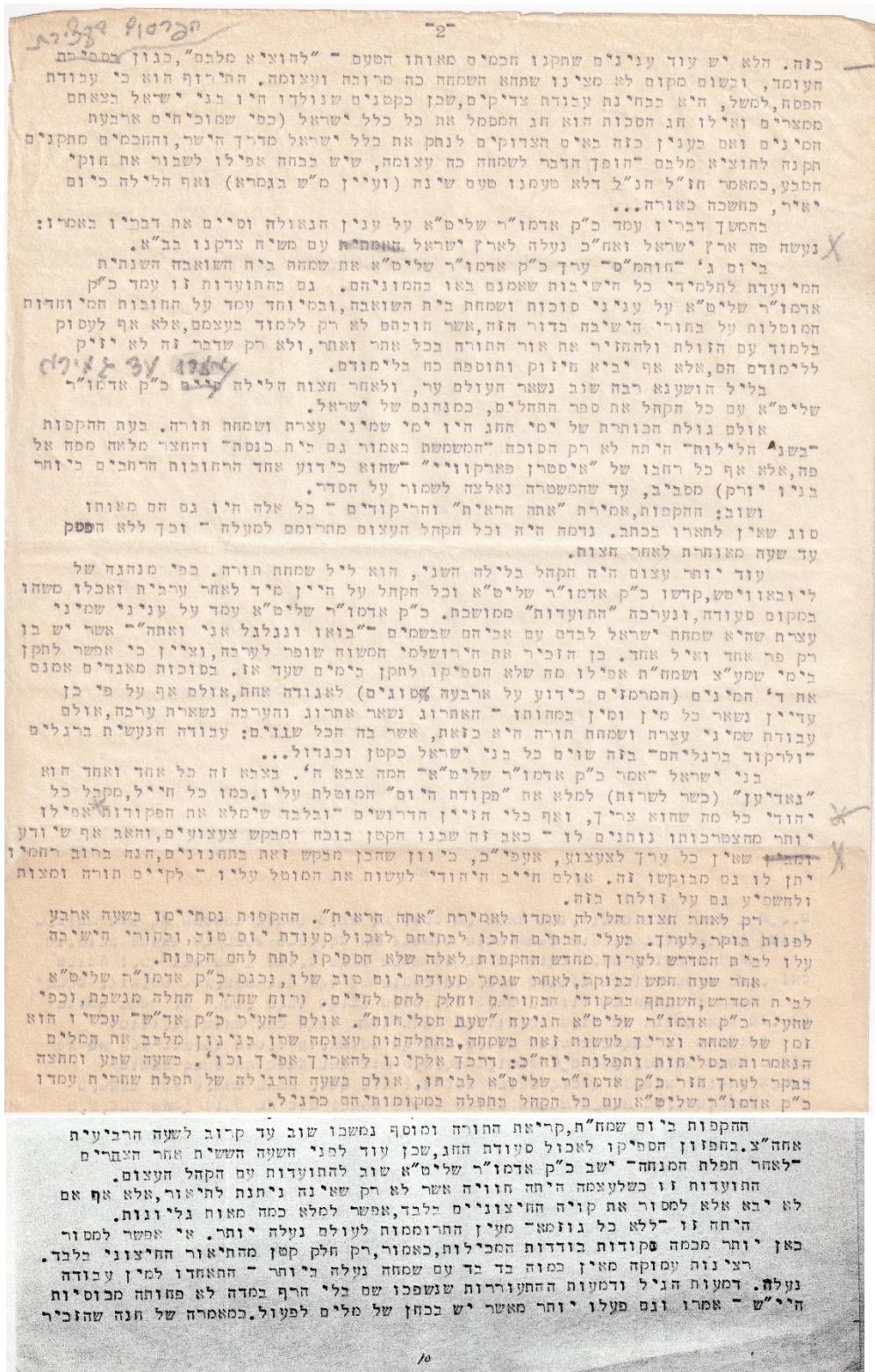
בר"ה . . ביוהכ"פ:

הגהות על בטאון חב"ד

"מבית רבנו" (חוברת עשירית)

כ"ק אד"ש סימן בעיגול שם הכותב "א. גיטלין." (שם-עט של הרב אוריאל צימער ע"ה), וכתב:
אין כדאי להשתמש כאן באותו השם-ספרותי שמשמש בו במכ"ע, כמובן.

"להוציא מלבס", כגון בספר הפרסום בקצרות העומר

ואח"כ נעלה לארץ ישראל האמתית עם משיח צדקנו בב"א.

ולאחר חצות לילה שנים אמרו עד גמירא כ"ק אדמו"ר שליט"א עם כל הקהל את ספר התהלים,

והאב אף שידוע ונבדק שאין כל ערך לצעצוע

8-

כ"ק אדמו"ר שליט"א, אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את גמשי לפני הוי'...

מתנה מרנין גראה לעין כל, כשהופיעה קבוצת החסידים הצעירה כי ותר י"לדי החדרים" לאמר "לחיים" לכ"ק אדמו"ר שליט"א ולשיר בצותא "אני מאמין".

בש"ת המרובות והנרגשות באותה התועדות עורר כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב את כל הקהל להתחזק "כל אחד בפרט כלם בכלל" בקיום המצות ולמוד התורה ולשאוף כל אחד לחזק את סביבתו בדרכי ישראל סבא.

כפי הנחוג "הלק כ"ק אדמו"ר שליט"א בקבוקי יי"ש ל"צירי"ם מהמדינות והערים השונות, להביא לבה"הם ולערוך התועדות חסידיות עם בני מקומם.

בשעה חמש בבוקר לערך ברכו על המזון, התפללו ערבית והבדילו. כאשר עבר כל הקהל ב"אמשערעד" (חור) לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א לקבל מכוס של ברכה, כבר בקע עמוד השחר.

"לא טעמנו טעם ש"נה" פשוטו כמשמעו, וגם מפירושו של כ"ק אדמו"ר שליט"א אפשר היה להרגיש טעם אחד "מששים: כל אותם הימים לא הרגישו כלל ב"לילה", לא ראו חושך, כי לילה כי זום יאיר "כחשכה" כאורה.

כי אשה קשת רוח אנכי

זריחת אורו של הבעש"ט (חוברת יא)

הרב שמעון גליצנשטיין

זריחת אורו של הבעש"ט

מפי הסידים

מרחקים ענקיים בשמה ובזמן, מפרידים אותנו מאותה החקופה המאושרת שמי לאה
אה הללו של עולם בניצוצי זוהר משמשו הקורנת של הבעש"ט שאורה הדר לתוך חלבבות
והחשט בכל רחבי הארץ ומלאה ובכל מקום שישאל נהתיים שם, הי' אור במושבות
לשאוף רוח צמח ואויר נקי שנחמזנו בסל של אקץ אור האלקי השופע מחורתו של
הבעש"ט טוב.

בכל הדורות שקמו אחרי הבעש"ט ועד דורנו אנו, הי' וחוסס בנשמותינו
ובנשמותינו ניצוץ מסגולת נשמה הבעש"ט הגדולה שעוזו כחו מטייע בידינו לעמוד
איתן בחוף גלי גלים ודיונים, לא להסתב במצולות שבתהום הסמיכה והכפירה.
כה הדמיון שלנו אין לו יד-הישג להציג לפנינו המונה הי' וציר נאמן
ממצבם הרוחני של המוני עמנו בעת ההיא לפני הופעת אורו של הבעש"ט. איך שקעו
בתידמת השך של טמסום הלב והמוח, איך ירדו בסתר המדרגה של שפלות הרוח והנמכה
שיעור קומת אדם העליון שמשכו על עצמם את הגסות שבגשם העב, בלי לספל בענינים
הנשמהיים בסדרי הי' הם, המכשיר הרוחני המשמש עורק הי' בקיום התורה ומצותי'
המקלה זרם של התלהבות ואכסמות עילאה כאילו נפסק ונעלם ועלטה ותידמת אפפו
את הנשמות שעמדו על סף ההדלון.

באופן כללי יש לשער אם אנו רואים כי בשמים הסבימו לחלץ את העולם מהדכאון
הנורא לרפא את נשמותיהם של ישראל להחלימן ע"י הבעש"ט, לגלות בהעולם את גדולת
יקרת נשמתו אקצץ האצילית שהיתה הבויה באוצר העליון מוכנה לתפקידה מימי
בראשית, להציל את נשמת עמנו, להעלותה מהשכח החתום, להחזירה למקורה ושרשה ולחא
לה כה ועצמה לרומם את הגשם הנזופני על ידי קיום התורה ומצותי' ברוח של גילוי
כוננת הפנימית וסודן שבאור תורתו של הבעש"ט והלמידיו, שניצוצי זוהר משמשו
הזורה החלקה והיו לשלבה"ה לקיום בית ישראל לעולם עדי.

הלה נקודת מפנה בהילוך ההיסטורי שלנו, להמוני עמנו החמימים והישרים על
גדוליו וראשיו ניתן למעום מטעמו של עץ החיים, מאילנא רברבא שבנן סדריים
דאורייתא שנצמח וניבט, גדל והתרחב בתורתו של הבעש"ט הנותנת היים, יראה, אהבה,
שמחה, בטחון, תקוה וקיום לכל עם ישראל.

אין מה להרהר ולהתמרמר על הדגשת "לכל עם ישראל" מפני שלא רק חמיליונים
החסידיים הקשורים והמסוריים החיים בתורתו של הבעש"ט נתברכו באורו/הרים, כי אם גם
אותם החלקים שבעם ישראל שעמדו בהתמדהם להנגדו להבעש"ט ותלמידיו, גם אלה
אחינו שעמדו מרחוק, זרה עליהם קוי אור משמשו של הבעש"ט שחדרו לתוך עומק לבם
ונשמתם ולאט לאט גרשו את הרוח ההתאבנות ממשכנות ישראל שמקורה בדלדול כחות
הרוחניים הנשמהיים שמאמת אורך הגלות חמרה בא טמסום המוח, והמחשבה ירדה לתהום
של השך שכסה את הארץ.

ברור, כי לולא אור תורתו של הבעש"ט, הי' החושך פורש את שליטו על שמי
היהדות לכסות את הבהירות ולמשמש צורת הסגולה של תעודת עם ישראל בעולם כולו.
ההיסטוריונים המודרניים ברוח השקפתם הם, כבר ציינו את הנקודה החיסטורית
הזאת שהתרחבה והתפשטה מהתחלת ההתגלות של תורת הבעש"ט החינוחית, וכיד "הסברה"
הטובה עליהם, יצאו לבאר ולהת נימוק ומעם "מדעי ושכלי" למה התחילה תנועת
הבעש"טנית בשנת ת"ק לאלף הששי בערך ולא לפני כן?

ההיסטוריונים המדעים אלה, לא הספיקו להדור לתוך עומק פנימיות נשמת
עמדנו החי לפי מסורתו בתורתו ומצותי', להבין מתוך כך את הסבה האמיתית להופעת
הבעש"ט. כפי דרכם הזולה נבבו סברות כריסיות, הביאו היקשים מעולם הנוי ואחזו
שער לאמת ב"אמת ההיסטורית" לאמור: שמקורה של אנתנועה החסידות הוא בתנועה דומה
שנתחוללה באותו זמן אצל גויי הארץ שהודות להסיפה הנויית תואת, התחוללה תנועה
דומה בחוף המוני היהודים שהתפתחה והתרחבה לתנועת החסידות.
ויש באמת להתפלא על ה"מדעים" האלה שלא הרגישו בעצמם את האבסורדיות

164

אותם החלקים שבעם ישראל שעמדו בהתמדהם ושהתנגדו להבעש"ט ותלמידיו
כ"ק אד"ש סימן להוציא מתחילת קטע המתחיל "ההיסטוריונים" עד סוף קטע המתחיל "מכלולי סממני"
(בעמוד 2)

שבנימוקם וטעמם התפל בזה, לתת מקור אכזב ומגזאל לתנועה נשמחת נשובה ופנימית שהתחוללה ברוחו של ישראל סבא ולהבר את הופעה הבעש"ט עם תנועה זרה שהגויים כנוחו בשם "תנועה רוחנית לתקונים בדתם", ותר נכון להגיד שמתנועה הגויית הזו יצא עגל ההשכלה של מתבוללי ברלין וכדומה, שהזדהה עם תנועת ההשכלה הרפורמית אצל קאזמות העולם במטרה של התבוללות נמורה והכחשת שם ה' ושם ישראל.

בעלי התנועה החסידות היו רחוקים מאד ממגע הכי קלוש עם מהוללי התנועה הרפורמית הגויית, רחוקים מהם בשפת המקום ופם בחריבות השכלתם, ושביב דק לא חיר להמוני החסידים שלנו, שראו אור בהופעה הבעש"ט, לא מעולם החילוני של המתבוללים למיניהם וכל שכן מעולם ההיצוני, הגויי, הם לא התענינו כלל בהיי הגויים המשכילים ההם, וכי אפשר לקבוע שבתוך הצבור הישראלי הזה התחולל תנועה שהזדהה עם תנועה דומה, כביכול, שמעולם לא הלמו עליי, לא תהירו בה, לא נחנו דעתם עליי ולא ידעו כלל ממנה?

מבוללי סממני פרק של קוף ודריד רקחו ההיסטוריוולוגים ההדישים שלנו מרקחת פנומה בטעמה המר. זדונית היא כוונתם הטמאה השואפת להשחית ולהשמיר הצעיר הקדוש שעל פני התנועה הבעש"טנית הרוממה והנשובה, לערסלה מצורתה הרוחנית הסתורה, לקצץ את כנפיה המורחזת לעילא ולהטותה לזרם התמרי המוביל לשביליים סגים שאין להם כל יחס שהוא עם עיקרי היהדות. הרפה וכלימה שברה את לבנו לראות כי בהשקפות מסו לפות אלה באים לספל בבקיה ההיסטורית הזאת שיסודתה בהררי א"ל וביסוד הנשמתי של עם ישראל ולמה לנו להאריך בדברי בטל אלה.

ניחן נא אונן קשבה לתנובה החמיתה הנשמעת מפי החסידים אפואתיקים לפתור את השאלה ההיסטורית הזאת כפי שהיא מנוסתת בפייהם לאמור: אם תורת הבעש"ט אמיתית ובלעדה אין באפשרות לעמוד בקשרי המלחמה נגד כל המזנעים והמעכבים מסטרא אחרא למה לא נתגלה האור הבהיר הזה בימים הקדמונים? ולמה דוקא בשנת ת"ק לאלף הששי לבריאת העולם בערך החחיל לזרזת אור תורתו של הבעש"ט? חסידים מספריים:

בעל "קצות החושן" הציג את השאלה הזאת לפני הנה"צ רבי צבי מוידיתשוב בצורה אחרת. הגאון ז"ל שאל: "מפני מה לא התחילה החסידות להתפרסם מן המיי ז"ל אלא מן הבעש"ט? החזיר רבי צבי:

"לכל יש זמן ועת לכל הפך, עדיין לא הגיעה אז השעה שהתגלה החסידות אבל הואיל וכבר שאל ב"ת מוכרחני להגיד לו: "מעם אירע שהלך אחד למרחקים ונשתתח שם זמן רב, את"כ חזר ואמר שראה שם, במרחקים מין עוף משונה, שראשו הוא של אדם ורגליו של סוס כבוד, לא רצה שום אדם להאמין לו. לימים הלך למרחקים אדם אחר ובא משם וקירב הדבר אל השכל ונמצאו בני אדם שהאמינו לו אבל הי' הרבה שלא האמינו לו, לאחר זמן אירע שבא אותו עוף עצמו לחוף אותה מדינה ואז הבינו הכל מה שאמר הראשון. כך הוא גם בנדון שלנו, הגמרא אומרת ששבע רקיעים יש (הג"ה י"ב): ובא רשב"י ואמר שיש אלף ותת"ק רקיעים, ולא רצה שום אדם להאמין, בא האריז"ל הקדוש וקירב את הענין קצה אל השכל, והיו בני אדם שהאמינו אבל היו גם אחרים שלא האמינו, לסוף בא הבעש"ט ופסס את ידיו והראה: "הרי לכם הרקיעים. אז הבינו הכל מה שאמר רשב"י."

מרגניתה סבא העלה לנו הצדיק הקדוש הר"צ מוידיתשוב, הוא משמיענו דבר עיקרי ויסודי שהבעש"ט פסס את ידיו והראה את הרקיעים למטה כאן בעולמנו אנו, כפי המוגדרת בחסידות הב"ד, כי גם כשאדם יושב בחדרו בעל"ד שלהנו ביכלתו להתענג על ה' באהבה וביראה עילאה כמו בעולם האצילות, לפי הרגאת חסידים פנה חריפות השאלה של ה"קצות החושן" אבל הבע"י בכללה לא מצאה את פתרינה השלם והיא נשאלת שוב "למה דוקא בשנת ת"ק לאלף הששי החחיל לזרזת אור תורתו של הבעש"ט?" רבי פנחס מקוריץ (מנדולי תלמיד הבעש"ט, נסתלק בשנת תקנ"א) הגדיר את סיבת ירידת נשמת הבעש"ט לעולם בדברים אלה: "בי אז הי' כלל ישראל בבחינת ש"נה בדרגה של החעלפות ובאה נשמת הבעש"ט להעירו".

ברוחב בינתם השכילו גדולי החסידים לחסביר ולבאר את המאמר הסתום הזה לאמור: שבמצב של ש"נה יש לקבוע ארבע דרגות שונות:

א) תרדמה קלה שנקראת בלשון הגמרא "נים ולא נים תיר ולא תיר כגון דקרו

בבר
נפלא
ואלו
הצדק

ואמר שראה שם, במרחקים מין עוף משונה, שראשו הוא של אדם ורגליו של סוס וכי כ"ק אדי"ש רשם בצד: דבר נפלא ותמוה לאחר זמן אירע שבא אותו עוף הדבר

ג

ל"ו ועני ולא ידע לאחדורי סברא וכי מדכרו ל"י מדכר" (מסחים קב:). א.א. שהוא נמצא במצב של חרדמה קלה לא דרוש להקיצו כי צדי"ן לא נשתקע בש"נה.
 (ב) המשתקע בש"נה עמוקה וצריכים לעוררו.
 (ג) המתעלה שהוא נמצא במצב של חרדמה כבדה שאי אפשר להקיצו כי אם ע"י אמצעי חרופה וגם משתמשים בטגולה בדוקה לכך שלוחשים באוזן המתעלה את שמו הפרטי ואז בנקל רוחו חסוב אליו.

(ד) במקרה של נחוח מישינים את המנוחה במסמ"ס מיוחבים לכך השוללים ממנו את חוש החרגשה שגם אם יהודך אבר ממנו לא ירגיש שום כאב.
 במשך ימי גלוחנו הארוכה שנגדע קרן החיים של עם ישראל וזוהשלך לתוך חרדמה של ש"נה יש לציי"ן ארבע תקופות מקבילות לארבע דרגות שבש"נה.
 אחרי חורבן בית מקדשני כשנסתלקה השכינה וישראל הלך בגולה, ה"י נטוץ עליו חרדמה קלה של "גים ולא גים", בחקופה ההיא הרגש הה"י של היהודי ה"י עוד בחוקף, ובאותו זמן יכול לקרות המאורע של רבי עקיבא שמבור ועם הארץ החסמר לתורה וקדושה ונחמד להיות המנדלור של עם ישראל בשם החנא הגדול רבי עקיבא.
 הדורות שאחרינו נחלשו ונשתקעו בש"נה עמוקה, במובן הרוחני, עד שבאו לדרגה של התעלמות, אז נתגלה הבעש"ט והתחיל להשתמש באמצעי תרופות ר"י חזקים, ג"לח את אור התורה החסידות ולחש באזני העם את שמו הפרטי שהוא "ישראל" כונה, וממו שהמתעלה בשמות שקוראים בשמו הוא המתעורר ומתחזק, ככה התעוררו בני ישראל לקום על נפשם ולצאת מחרדמה החושך.

משום כך זכה שקראו לו "בעל שם טוב" ממני שהוא העלה את העם והזכירו לאכיר בעצמו שהוא במדרגה של "ישראל" שהיא יותר נעלה ממדרגת "עקב" כידוע כשהם בדרגה עלאה נקראים בשם "ישראל" ובדרגה תחתה נקראים בשם "עקב" והבעש"ט החזיר לתוך לבותיהם של המוני עמנו את ההכרה שמדרגתם צריכה להיות דרגת ישראל עלאה בבחינת "כתר שם טוב" שהיא דרגה המשיה שיתגלה בקרוב, ובאזור הרב יגיש את הרע לגמרי וגם הלבבות שנשתקעו בחרדמה כל כך עמוקה, נטילה הרגש של רוח חיים, יקיצו ויתעוררו לשוב אל ה"ק אסם", ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים (ישעי' כז, ג).

והתחלה זריחה אורו של משיח שהיא התגלות הבעש"ט נועדה לשנה ת"ק באלף הששי בערך, ידוע המאמר של רב קטי"א: שיה אלפי שני הוו עלמא וחד הרוב שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, תניא כות"י דרב קטי"א כשם שהשני"ע"ה משמט שנה אחת ל"ו שנים כך העולם משמט אלף שנים לשבעת אלפים שנה שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא ואומר מזמור שיר ל"ג שם השבת, וזו שכולו שבת, ואומר כי אלף שנים בעיניך כיום אהסול כי יעבור (פנהדין צו).

יוצא מכך שאלף השביעי לבריאת העולם נקרא יום שכולו שבת שאז יאיר בעולם אורו הגדול של המשיח ואז תערך סעודה הלוי"ת ושור חבר, ועפ"י תורת החסידות החבדי"ת, הכוונה כי הנשמות הצדיקים ש"הזוהר" מכנה אותן בשם "גוני" מא ושור חבר" שכל עסקיהם הוא בים ~~התלמוד~~ התלמוד, בתלק הנגלה שבתורה ובתלק הנסתר, אותם שעוסקים בתורה הסוד והנסתר שהיא פנימיות התורה נקראים בשם "גוני" מא" שהיים הם "בעלמא דאסתכסא" מכוסים מעיני בני אדם, ואלה שעוסקים בתלק הנגלה שבתורה נקראים בשם "שור חבר" כי הם היים ביבשמה "בעלמא דאחגליא" ורועים באפר בגלוי לעין כל, וע"י התורה לשמה שלמדו הצדיקים בעלי הנשמות הגבוהות אלה בעולם הזה יגלה משיח צדקנו את הסודות הפנימיות שבאורה הרבה, ומי שיהא ראוי ויזכה לכך יטעום טעם של פנימיות סודות התורה, וזאת נקראה בשם "סעודה הלוי"ת ושור חבר" שחתי" ביום שכולו שבת אחרי ביאת המשיח באלף הששי.

"ומי שרצה בערב שבת יאכל בשבת" כי לפי החשבון שיזמן של הקב"ה הוא אלף שנים, כמו שנאמר "כי אלף שנים בעיניך כיום אהסול כי יעבור" (תהלים צד) ויום שלם כולל גם הלילה שלמנו, יוצא שעד שנת ת"ק ז.א. מחציה הראשונה של אלף הששי היא בבחינת לילה והמחצית השנייה משנת ת"ק והלאה היא בבחינת יום, והיום הזה הוא בבחינת ערב שבת ליום שכולו שבת שהוא אלף השביעי, ובתחלת הבקר של יום הששי שהוא משנת ת"ק נתגלה אורו של הבעש"ט באור הכנה ליום שכולו שבת שדוקא הנשמות בגופים כמו שהן למטה בעלמא חדין יטעמו מאילנא דחיי מאורו של הבעש"ט גם בערב שבת כי "טועמי" חיים זכו" שמצוה למעום בערב שבת מהמאכלים שמכינים

4

לכבוד שבת שאז ביום שכולנו שבת, באלף השביעי תחלה חכמת פנימיות התורה של הבעש"ט
בהורה על ידי משיח צדקנו.
חכמת הקבלה שגילה האר"ז ל בשנת של"ג לאלף הששי היתה רק ליהודי סגולה, לחבר
חלמידי, והיתה אז עדיין בבחינת "ניקה וקטנות" שאז התחילה האשמוזה השלישית של
הלי"ה שבת רחמים נזכרים והנשמות שהן בבחינת היקון התחילו לרדת לעלמא הדין,
ונמשכה עד שנת ה"ק שאז התנוצץ אור היום של ערב שבת בהתגלות אורו של הבעש"ט,
הרב המגיד ממזריטש, האדמו"ר הזקן וכל חלמידיהם הקדושים, שלאורם אנו חולכים עד
ביאת משיח צדקנו.

167

חכמת הקבלה . . והיתה אז עדיין בבחינת "ניקה וקטנות"

קטעי יומן שנת תשמ"א

ליל ש"ק פ' נח, בדר"ח מ"ח:

אד"ש נכנס לקבלת שבת (והבימה כבר לא הי') והגיע למקומו, פנה אל העם והתחיל לנגן ניגון אביו זצ"ל ובעת התנועה הידועה רמז שימשיכו י' פעמים. אחרי התפלה התחיל לנגן "אך צדיקים" ועמד במקומו משך זמן ועשה בידי הק' להילדים שעמדו סביבו והמשיך בהניגון ויצא.

יום ש"ק פ' נח, בדר"ח מ"ח:

בעת ההתוועדות דיבר ע"ד מעלת בדר"ח וההוראה מזה. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה כה גו' השמים כסאי גו'. אחרי א' השיחות (כשדיבר על הילדים שניגנו "ווי וואנט משיח נאור") הרכין אד"ש את ראשו הק' להילדים שלמטה מהשולחן שלו ורמז שינגנו ניגון זה. ועשה בידו הק' משך זמן מה. בא' מהשיחות אמר: שיוסיפו בלימוד פסוק א' כו' ונתינת הצדקה בכל יום וכ"ז בשמחה. בסיום ההתוועדות אמר שינגנו תיבות "אתה יצרת" כו' עם ניגון "אתה בחרתנו". התחיל לנגן "ניעט ניעט". נתן המזונות להר' משה ירוסלבסקי שי' בשביל האורחים שעוד נמצאים כאן.

ב' מרחשון:

... פגש אד"ש אצל ביתו ונתן לו אד"ש "שלום", ואיחל לו הצלחה בשנה הבאה. הנ"ל ביקש תניא עם חתימת אד"ש ע"ז. אד"ש: האם ילמד - האיש שרוצה ליתן לו - בהתניא? הנ"ל: בוודאי אם מבקש. אד"ש: סיפר לו מעשה ע"ד ראש ישיבה עם תלמיד, שפעם אחת בא הר"י לתלמידו לביתו ותלמידו נתן לו כל הענינים כו' וכן הראה לו שיש לו גאלדענער ש"ס. הר"י הי' לו אי שביעות רצון מזה מפני שהוא חשב בדוקא שילמד בהש"ס ובמילא לא ישאר כמו חדש. הנ"ל עורר ע"ד שיש מחלוקת ב... בין ... אד"ש: המחלוקת ע"ד "מי בראש" כבר התחיל בימי דוד המלך ואין זה חדש...

ש"פ לך לך, ח' מרחשון:

בעת ההתוועדות ביאר ענין ד"לך לך" בעבודת ה'. דיבר בארוכה ע"ד ההחלטות שצ"ל בעת הקאנווענשאן ע"ד חינוך ונישואי תערובת כו'. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה ויאמר גו' לך לך. בהמשך השיחות אמר: מכיון שמשיח קרוב לבוא וצריכים לרקוד כנגד משיח, במילא צריכים עכשיו איזה "טריינינג" בזה, במילא יהי' ענין השמחה גדולה בכל יום. לר' ... (שרצה לסדר שהילדים שלמטה מהשולחן יצאו משם) אמר אד"ש: איר זיינט ציוויליע און זיי זיינען צבאות ה'. בהמשך השיחות היו הרבה געשמאקע ביטויים אי רגילים. בסיומו צוה לנגן "מלכתחילה אריבער" (י' פעמים). (6:05).

י' מרחשון:

אחרי מעריב, בעת צאתו מ770, כשרקדו ב"זאל" (בהתאם להוראת אד"ש בהתוועדות הנ"ל) - עשה אד"ש בידו הק' (להעומדים בהאולם) לאות של שמחה.

י"ז מרחשון:

הגיה תוכן השיחה דש"פ לך לך. וע"ד ענין השמחה הוסיף בפנים שאי"ז כדוחה את הקץ כו', כ"א זהו ע"י תומ"צ.

אור לכ"ף מרחשון - יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע:

פתח ההתוועדות במאמר ד"ה ויהיו חיי שרה גו' (עטר"ת). בהמשך השיחות דיבר ע"ד שכ"א יצייר את עצמו כאילו עומד אצל הר סיני ושומע עוד הפעם אמירת עשרת הדברות כו'. וכן התבטא פעם שכ"א יצייר א"ע בהיותו כאן (בהתוועדות): "אט איז ער און אט איז דער רבי נ"ע". כן הרבה לדבר שבהזמן שנמצאים כאן צריכים לשכוח אויף דעם אייגענעם מציאות כו'.

כ"ף מרחשון - יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע:

במענה לחתן שכלתו היא בת כהן: יהא בקי בתוכן (לא בתיבות) מסכת א' (הקטנות).

מענה כ"ק אד"ש לא' על שאלתו אם להדפיס הערותיו ל"לוח היום יום" בקובץ א': כשיהי' חלק חשוב גם בכמות (מספר ע') כדאי הדבר כפשוט.

*

ש"ק פ' וישב:

בעת ההתוועדות דיבר בארוכה ע"ד ההוראה מהתיבות "פדה בשלום". מאמר כעין שיחה ד"ה וישב יעקב גו'. בא' מהשיחות אמר להילדים שיתחילו לנגן "ווי וואנט משיח נאוו". עשה בידו הק' לאות של תגבורת השיר. (4:25).

כ"ג כסלו:

הערב נכנסו אצלו האורחים כו' ליחידות.

(1) אשה (מברזיל) שכתבה שנוסעת למקסיקא נתן לה דולר ואמר לה שכשתגיעי לאה"ק תחליפי בשביל צדקה. והיא מתמ' היאך אד"ש יודע איפה נוסעת? הרי לא הודיעה לאד"ש מזה כלום שחושבת לנסוע גם לאה"ק...

(2) ילד בר מצוה מפרס נכנס לאד"ש עם תפלין שלו ואמר לאד"ש שרוצה שאד"ש יקח התפלין ביזו הק' (שזה בתור ברכה בשבילו) ונקט אד"ש התפלין ואמר לו: שעד עתה הי' לו ציווי (אחריות) להקב"ה להניח תפלין, עכשיו יש לך אחריות אלי (ג"כ).

(3) א' שאל לאד"ש ע"ד שרוצה להעתיק דירתו מאה"ק לכאן וענה לו אד"ש - בשתיים: (1) ה"ז טירחא גדולה. (2) מה צריך לזה הרי משיח בא בקרוב.

(4) א' (מירושלים) נכנס ושאלהו אד"ש לספר א "גוט ווארט" משם וסיפר לאד"ש שבשעה מאוחרת בלילה כשהולך לישון שומע עוד ה"קול תורה" בביהמ"ד (תורת אמת).

(5) א' (מירושלים) נכנס ואמר לו אד"ש בתחילה אתן לך 2 דולר בכדי מען זאל ניט פארגעסן (ע"י רוב הדיבור). אח"כ אמר לו אד"ש: ששמע מא' (מירושלים) כנ"ל, א איד גייט שלאפן הערט ער דעם קול תורה... הא' נכנס שאל לאד"ש ע"ד שרוצה לבנות עוד בנינים כו' ואמר לו אד"ש: איך בין א גרויסער חסיד פון בויען כו' ובמילא תוסיף עוד כו' וואס מער. ומכיון שבשבוע הבא יהי' מסיבה בשביל המוסד (והביט אד"ש על השעון) תספר להם אז צען צו צוויי האבן (מיר) זיך געקאכט וועגן בויען כו'. ודיבר אד"ש שיכניסו עוד א' וואס זאל ארייבריינגען א קאך אין נגלה ואיני גורע ח"ו מאלו שישנם כבר.

(6) א' (מברזיל) נכנס וסיפר לאד"ש שהיות שיש לו תאוה חזקה לעשן וזה מזיק להבריאות במילא מוסר הסיגרטן לאד"ש וענה אד"ש: ער זאל אויסנוצן דעם קאך אין תומ"צ. והמשך הסיפור בב' נוסחאות: הא' - שכשיפטור מתאוה הלזו יכתוב מכ' (לאד"ש) ואשלח הסיגרטן בחזרה. הב' - כשיהי' לו תאוה חזקה כ"כ שאינו יכול להתאפק וועט איר שרייבן א בריוול וועל איך אייך שיקן א סיגרט (כ"ז בלי אחריות כלל).

(7) ילד א' נכנס ושאלהו אד"ש מה לומד ואמר פ' ויצא ושאלהו אד"ש ע"ד יעקב אבינו... וכן שאלהו אם הוא ב"צבאות ה"ו והאם יש לו badge ואם כבר promoted.

(8) א' נכנס ושאל לאד"ש אם יכנס לפוליטיקה ואמר אד"ש שמספיק שאחותו עוסקת בזה. ואמר הנ"ל לאד"ש (שעוסק במוסד ומכניס כמה מורים דתיים לשם) שרוצה עידוד מאד"ש וענה אד"ש: אני תובע! הנ"ל: יש לו נחת מבית ספר שלו (כנ"ל). אד"ש: נחת?! מען דארף שטרעבן! וכמ"ש בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, שבענינים של שמים - רוחניים, צריך להיות השאיפה להיות וואס מער (העכער), משא"כ בענינים של ארץ צ"ל מתחת, זיין צופרידן ממה שיש לו כבר, ממה שא' שלמטה ממנו.

*

ש"פ בשלח, שבת שירה:

בעת ההתוועדות - שיחה א': מעלת השבת שאחרי היאצ"ט. לא אמר מאמר. הכרזה ע"ד מלוה מלכה. אמר (לאחרי שא' הכריז באנגלית): משה רבינו אמר מתחילה התורה בלה"ק ואח"כ בע' לשון, מכיון שאין לדמות אליו - הרי עכ"פ לאחרי שהכריזו בע' לשון יכריזו ג"כ באידיש. אחרי ההכרזה אמר: (שיהי') בשירה ובזמרה.

אור לט"ו בשבט:

התחלת ההתוועדות ע"ד הלימוד מט"ו בשבט. בענין אכילת פירות ביום זה. ביאור א' מהערות הת' (ע"ד השושבינין). טעם (בין השיחות) ענב א'. לא אמר מאמר. בסיומו ניגון הכנה, אדה"ז, ניע דזשוריצי, ניעט ניקאווא. בצאתו לקח כל האגרות שהיו מונחים בהקערות של פירות (שהניחו על שולחן אד"ש) ושם אותם בתוך (סיום) סידורו.

ט"ז שבט וכן י"ז שבט:

קיבל אנשים ליחידות.

(1) אמר לא' (ברזיל) איר האט שוין א מיליאן מצות איר דארפט זעהן טאן אויך וועגן די 2-טע מיליאן, מי שיש לו מנה רוצה מאתיים, והדוגמא לזה מי שאוכל קצת קריגט אן אפעטיט אויף עסן מערער. הנ"ל אמר לאד"ש: ווי וואנט משיח נאוו, וענה אד"ש נאוו ממש.

(2) בין הנכנסים היו כמה שנכנסו מברזיל שדיברו רק בשפת Portuguese ונכנסה א' עמהם בכדי לתרגם, בפעם הראשונה כבר נתן אד"ש דולר אל' ואח"כ נכנסה עוה"פ, נתן לה עוה"פ דולר ואמר שזה בשביל "קאמישען".

(3) א' נכנס ממדינת דרום אפריקה ודיבר עם אד"ש ע"ד נושאים שונים וביניהם: הנ"ל (רב שם) מכין דרשותיו משיחות כ"ק אד"ש ואמר אד"ש: דו ווילסט מיר חנפ'נען?! גם דיבר עם אד"ש ע"ד אברכים שיסעו לשם ויש לו קושי בזה ובכלל אינו מבין הרי אד"ש מדבר הרבה ע"ד שליחות והוא רואה שאי"ז פועל אצלם כו', ואמר אד"ש: שיש לו כמה מנהגים שרוצה ללמד (ואי"ז בקל)... כן סיפר לאד"ש שכמה אינם רוצים לנסוע מפני הממון כו' והתחיל לדבר עם אד"ש היאך שזה באותיות של ממון עם כמה פרטים ואמר אד"ש שצריכים להסביר להם באותיות פשוטים... כן דיבר אתו אד"ש ע"ד מה שהרבה נוסעים מא"י לדרום אפריקה.

(4) אחרי שכבר נגמר הכניסה ליחידות באה קבוצה א' מאנגלי' (משפחה) ונכנסו לאד"ש ביחד ואמר להם אד"ש שיחה שבו מבאר ענין החתונה (הם עשו חתונה בנ.י.) ע"פ חסידות. כן איחלו לאד"ש שינהיג כלל ישראל עד משיח, ואמר אד"ש יע דער אויבערשטער גיט כה, וביאר שע"ד הכל בידי שמים כו' שהקב"ה צריך לישראל כביכול עד"ז ע"ד חינוך בניו ובנותיו דארף איך צו אייך אנקומען...

ביום י"ז שבט (אחר חצות הלילה) בצאתו מ770 הביט איזה פעמים אחורי המרכז (בחצר) והת' היו שם ואח"כ רמז בידו הק' והתחיל לנגן: "ווי וואנט..." ורמז עוד שימשיכו לנגן וכה עשה עד הכנסו להמכוננית.

ש"פ יתרו:

התוועד. ביאר מה שהתוועדות נוספת פועלת ושייכותו לפ' יתרו. לא אמר מאמר. נכנסים לשנת הלב. בסיום ההתוועדות צוה לנגן ה"בינוני". (5:45).

שער התמונות

ראשית
שנות הכ"ף

ראשית
שנות הכ"ף

מוצאי חה"פ
שלהי שנות הכ"ף

עשרה בטבת
תש"מ

מוצאי חה"פ
תש"מ

תשמ"א

מוצאי שמח"ת
תשמ"א

כסלו תשד"מ

ראשית שנות
המ"ם

תשמ"ח

תשמ"ט

תשמ"ט

תשמ"ט

ב' חשון תשמ"ט

עשרה בטבת
תשמ"ט

קיץ תנש"א

קיץ תנש"א

קיץ תנש"א

קיץ תנש"א

ערב ראש השנה תשנ"ב

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

•

לזכות

החתן הרה"ת שלמה זלמן

והכלה חנה ליבא

שיחיו ברוין

•

יה"ר שיבנו בית בישראל

בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה

כפי שהם מוארים במאור שבתורה

זוהי תורת החסידות

לנחת רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א

•

נדפס ע"י ולזכות הוריהם

הרה"ת יוסף ישעי' ויהודית שיחיו ברוין

והרה"ת משה מיכאל מנחם מענדל הלוי וטליא שיחיו חסיד